Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2352 SIX PAGES NGÀY THỨ HAI 21 JUIN 1926 — NGÀY 12 THANG NĂM NAM BINHDAN SAU TRƯƠNG NAM THỨ 18

LUC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chủ-nhựt

Nhà Báo ở đường Lucien Mossard
Số 13, gần trường học Taberd Saigon

CHỦ-NHÂN KIÊM TỔNG-LÝ : NGUYỄN-VĂN-CỦA

Chủ-nhiệm : LÂM-VĂN-NGỌ
Chủ-bút : LÊ-HOÀNG-MƯU

Gởi dây-thép đề : Luctinh Saigon
Dây-thép nói, kêu : Số 203

GIÁ BÁO

BÁN LẺ MỖI SỐ..... 0$05

ĐÔNG-PHÁP		NGOÀI QUỐC	
Một năm.....	12$00	Một năm.....	15$00
Sáu tháng.....	6 50	Sáu tháng.....	8 00
Ba tháng.....	3 50	Ba tháng.....	4 50

CÁCH GỞI BẠC VÀ GỞI BÀI :

Mua Báo phải trả bạc trước và phải gởi ngay cho Ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Còn bài vở đăng báo thì cứ gởi ngay cho Ông LÊ-HOÀNG-MƯU, Chủ-bút.

A Louer

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 207

A Louer

PHẾ HỌC, PHẾ CÔNG!

Biết người chẳng biết ta ! Cái kết-quả hiển nhiên của vụ phê-công phê học. Ấy là cuộc hạnh-phước của thượng-lưu thức-giả đem tới cho dân đó !!!

Có đáng kính đáng phục chăng ?

(Tiếp theo)

Tôi đám tưởng các ngài thượng-lưu thức-giả xuối phê-học phê-công đấy hẳng đem chuyện thầy-thợ bên Hướng-cảng, bên Quảng-đông phê-công, và chuyện học-sanh bên Fắc-kinh, bên Xảng-xèn phê-học để làm gương mà khích lòng trung-nghĩa của các ông. nên các ông không lẽ chối từ cho môn nghĩa khí ; vàm nữ học-sanh không lẽ không nghe, cho nhọc lương-tâm ; chi như các ngài xuối biểu và các học-trò với các ông nghe theo mà làm, nhơn một phút đồng-hồ lấy bình tâm mà xét cho rõ người rõ tai, thì không những các ngài biết rằng các ngài xuối vậy là dẫn học-sanh với các ông vào hang thẳm mà thôi, mà các ông — dầu học-trò có ăn chưa no lo chưa tới, nghe lời không kịp nghĩ — các ông cũng tự biết rằng các ông nghe như vậy là đem mình dẫy xuống giếng khơi ; cũng vì người xướng tài ra làm hướng-đạo không rõ nẻo hiểm khúc nguy, hay là rõ mà vì danh lợi mình, vì muốn có mối địa chủ ngon, nên phải liều lớn hồi gì mà là hộ gả của ai, chẳng cần gì hợi gả của mình mà sợ ; còn các ông cũng không vì danh lợi nẻo bại, đem mình vào tử địa mà chôn ; bước lỡ xa đàng rồi, các ông có biết cũng đã muộn rồi, các ông thảo mình trở ra sao kịp.

« Biết người biết ta ! Sao gọi biết người biết ta ? Nếu lấy vụ phế-công phế-học ở Hướng-cảng ở Trung-huê làm gương mà so-sánh, mà không biết quyền thế dân Trung-huê ra sao, với nghe lời mà làm, thì thiệt-hại ấy ai vào gánh-vác ? ? ? Hay là chưng ấy các ông phải liệu lấy phân mình, chớ mượn tìm thức-giả thượng-lưu mà cầy trồng, tìm bề bao giờ cho gặp ? Họ đã lưu đi dân mất hết rồi ! ! !

« Thầy thợ Hướng-cảng và Trung-huê có hỏi gọi là hội phế-công Đê-chế, lại có đủ dân quyền tự-do như dân Âu-mỹ. Công nhơn chẳng lo chi khác hơn là vực quyền lợi cho thầy thợ. Nếu các chủ hãng, chủ xưởng, chủ lo tham lợi mà để hại cho thầy thợ chịu thiệt phận, từc thì bàn bỏ nhóm lại bàn tính rồi phải hội-trưởng tới các chủ hãng, chủ xưởng mà phân trần đều hơn sự thiệt. Nếu chủ xưởng chủ hãng cượng lý thì chủ-hội hạng cho 24 giờ, hoặc 48 giờ nếu chẳng sửa yên, thì ra lịnh phế-công đê-chế. Nếu chủ xưởng chủ hãng không chịu thua mà sửa an, thì dầu bỏ sáu tháng một năm gì, thầy-thợ cũng không nao-nùng ; cũng vì, không những bỏ tiền dự-trữ nhiều thôi, mà trước khi sắp phế công đê-chế, hội còn phái người rảo đi các tỉnh quyên thêm và cây hội các tỉnh các xứ gởi tiền cứu giúp. Đó là nói về lương. Bấy giờ nói tới quyền tự-do và dân khí nước người, thì Annam là đành mười phần kém sút. Họ phế-công đê-che, thì lẽ cố-nhiên là ấm việc trong xứ đều ngưng ; chủ xưởng chủ hãng biết sao ; để đó mà đợi thì hư-hao lỗ lã của mình, mà muốn kêu thầy-thợ khác vào thế thì không ai dám tới. Tới đó mà lãnh việc làm thì có khác nào đút đầu vào gươm máy. Ai làm thì làm, hễ không cản trở chi ; nhưng mà làm đặng một ngày, một buổi gì rồi, tối lại, bị kẻ vào bắt xác ai, vác lên nói cái đầu, treo để làm gương thì chúng. Nếu họ bắt chẳng đặng người vào làm thế chỗ của họ đó, thì họ lại bắt cha-mẹ hay là vợ con, cầm để trong hang núi, mà chờ chủ kia ra mặt. Thế mà nhà-nước không làm gì họ đặng. Muốn sửa yên, nhà-nước còn phải chen vào làm mai, mời chủ hội phế-công tới mà bàn tính. Chủ-hội liền đi. Đến đâu cũng khẩn-khái như thường, nào biết sợ ai, nào ai dám bắt. Hễ mà nhà-nước dám bắt anh chủ-hội của họ, không chịu thả ra, thì từ nhiên sanh loạn. Dầu phải đổ máu thành sông, thây chồng tự núi cũng chẳng phiền.

Đó, quyền thế dân nước người như vậy đó, dân khai người ta như vậy đó, dân Annam có bì đặng cái thế lực và dân quyền dân khí ấy chăng ? Không những họ vực quyền lợi của họ, nên phế công đê che hại thương-gia kỹ nghệ vậy thôi, sức họ còn dám bắt bình về việc nước việc dân họ cũng dám trở ngăn nhà nước. Nếu muốn đem người mà sánh với ta, thì ta hơn người mấy đều nầy :

1° Đầu hồi là các ngài thượng-lưu xúi biểu đó sự trăng không dám lo ra, cứ núp trong hóc tối ;

2° Không tiền dự trữ, không hội nào giúp, quyền bao nhiêu bỏ tủi bấy nhiêu, ai đại nghe lời phế công rồi làm sao thì làm, thượng-lưu không biết tới. Ai có nghèo đói, biểu vợ con cạp đất mà ăn ;

3° Chủ hãng chủ xưởng hay là nhà nước dòm thấy thế mình yếu, không nhịn thua mình ; thầy thợ ra bao nhiêu cho người vào thế bấy nhiêu, mình không quyền tự-do, để dám làm chi ai. rốt cuộc phải lấy dài rầu rĩ.

Tốt cho thượng-lưu xướng tài làm hướng đạo biết bao !

Tóm lại, những người xúi biểu các ông bỏ việc, họ trò bỏ trường mà ra đó đều là người vụ danh lợi tư, thất vọng hay là bại lộ đi rồi, không biết tính sao, mới ra làm mặt thượng nước thương dân, đặng có bắt dân lót đàng cho họ đi, làm cầu cho họ qua sông, làm thang cho họ lên lầu ; may có nên thì họ ra mặt thượng-lưu mà hưởng lấy lợi danh, bằng có phải con dòng giỏ bỏ bàn, dầu ai có mượn đối tàn « Paul Lecat » mà kéo họ đi nữa, họ cũng quay thuyền đút đầu vô bụi.

LÊ-HOÀNG-MƯU.

(Mai tiếp).

NAM-KỲ KHUYẾN HỌC HỘI

Từ ngày hội lập cuộc dạy dỗ, tại trường Chợ-đũi, thì số học-trò càng ngày càng tăng thêm, hiện nay có gần hai trăm người đã đến xin ghi tên vào sổ và đã đi học hôm 7 Juin đến nay.

Thấy chút đó thì biết đồng-bào ta hiện nay hám học là dường bao, vậy ai muốn xin học, cứ việc đến tại hội quán, số 98 đường Lagrand ere. do nơi ông Nguyễn-khắc-Nương, tư-hàng, thì ông sẽ cho giấy xuống học, khỏi tốn tiền bạc chi hết.

Tòa Đại-hình Vinhlong

Ngày thứ năm 10 Juin 1926

(XỬ HAI VỤ)

1° Phạm nhơn : Ng. văn-Lân 19 tuổi, bị cáo về tội ăn cướp sái nhơn, có quan Trang-sư Hercourt cứu giúp.

Cớ tích. — Đêm 9 tháng 10 Février 1926 có một bọn ăn cướp độ chừng 10 tên Cao-mên cùng vài ba người Annam có đủ súng ống và khí giái, kéo đến đánh nhà tên Nguyễn-văn-Bình ở về làng Lạc-quới (Chaudoc).

Khi bọn cướp kéo đến đánh phá, thì tài-chủ là Nguyễn-văn-Bình nóng của chạy ra coi nỗi hư hại là thế nào, thì thình lình bị một phát súng của bọn cướp, may không đến đổi hại, chỉ sau bị tên chánh đảng đánh cho một cây vào đầu Bình vỡ sọ, độ chừng 1 chập Bình vong mạng.

Lúc ấy người trong nhà thấy Bình vậy, nên nào rống nào mỏ lên thình cầu cứu rền tai, chòm xóm cũng đều có mặt đến tiếp ứng, nhưng thấy thế cuộc vậy cũng đành đứng ngoài vòng đặng ngồng xem hư thiệt, chớ chẳng một ai dám mạo hiểm vào đó. May sao hồi ấn cướp đương hành hung, tên tớ của Bình là Méo dòm thấy mặt tên Lân, nên hồi chánh danh lên ; vừa dứt lời thì cũng bị một phát súng nhằm cánh tay trái ; nhưng vô hại.

Còn bọn cướp thấy thế chẳng tiện vì một là gì lỡ tái-gia và hai là có người biết mặt trong bọn, nên chỉ chúng nó đều bước, chưa lấy đặng mòn chi của chủ. Cùng xét lại bọn cướp nầy đến đánh nhà Bình đây, chẳng chỉ hơn là chúng nó nghe Bình mới bán một ngàn gieg lúa, nay việc chẳng thành. Rạng ngày Nguyễn-văn-Lân bị bắt, tra khảo thế mấy nó cũng chắc gan, không chịu khai cả bọn.

Tòa Đại-hình xét hồi chứng cớ, đều quả quyết cho Lân là tay chánh phạm.

Nên tòa lên án phạt Lân 5 năm cấm cố — Nhẹ !

∴

2° Phạm nhơn : Huỳnh-văn-Sơm và Huỳnh-văn-Công đều là người giúp việc tại nhà điền-tin Chaudoc, bị cáo về tội ăn cắp và hoa trắc chạy giấy, có hai quan Trang-sư Hercourt và Bataille cứu giúp.

Cớ tích : Ngày 9 Septembre 1926, tên Chalaupe « Mou-cha » đem thơ tới Hiệu tên về Châu-đốc, đợi đáng lãnh mấy chỗ đăng ba bao thơ rồi, khi đến Tỉnh-điền sở dây thép tại đó giao cho tàu một bao nữa cả thảy là bốn bao. Khi tàu về đến Châu-đốc thì gần lối 9 giờ đêm, tên cặp-rằn dưới tàu Moucha đem 4 bao ấy nạp tại nhà điền-tin Châu-đốc thì có tên Facteur Nguyễn-văn-Thối nhận lãnh cùng đồng ký tên vào sổ với tên cặp-rằn tàu Moucha là Huỳnh-văn-Hòn, như thế mà rạng ngày ra quan dân tuy là M. Chammet kiểm lại thì còn đó 3 bao, mất biệt một bao ở Tỉnh-điền đem lại, lấy làm lạ nên M. Chammet điện vào Tỉnh-điền hỏi lại, thì cũng đều quả quyết rằng có giao cho tàu Moucha một bao, trong ấy có một cái chargement 200$ cũng lại cho những số giấy bạc gởi vào chargement ấy. Tuy vậy mặc dầu, song không đủ bằng ròi, mới dám để cho ai là kẻ cặp của ấy ?

Nhưng may sao thiên biết dung gian, khiến cho tên Huỳnh văn Công đến tiệm Trần-thị-Ngân mà mua một đôi vớ cùng một cái bao cổ bằng tơ, rồi thì trao cho Thị-Ngân một tấm giấy 20$ đáng thối lại, qua ngày sau Thị-Ngân đem giấy ấy đến nhà điền-tin Châu-đốc mà mua mandat : M. Chammet nhận đặng tra hỏi ra thì là giấy bạc ấy của thầy Huỳnh-văn-Công trả tiền mua đồ hôm qua, vì trọn hai ngày đó tiệm khó chắc rằng không lấy giấy 20$ của ai.

Bắt Công giao cho quan tuần-thành Châu-đốc là M. Tozabens thì Công thú thật rằng : Huỳnh-văn-Sơm trốm của ấy, nhưng khi Sơm lấy rồi ra đi nhằm giờ Công gát mà ăn cơ bộ khiếp sợ, nên Công mới tra hỏi thì Sơm xin thiệt đoạn chia cho Công 100$ còn phần Sơm 100$ mất luôn Sơm thì cũng đều thú thiệt.

Vậy mà đến sau cả hai đều chối cái đặng chữa mình, những phi lý ai lẽ tin cho.

Nên nay tòa lên án phạt Huỳnh-văn-Sơm 3 năm tù ; còn Huỳnh-văn-Công thì giảm bớt một năm. Vậy thì Công bị hai năm còn nhẹ ! Đáng !

Xem « Kỳ án tăng-đàm » nơi trương thứ tư.

CÁI THỂ LỰC NGƯỜI HOA-KIỀU

Nói đến hai tiếng « Hoa-kiều » thì phàm người Việt-Nam mình ai cũng biết rằng : cái thế lực của bọn ấy ở xứ mình, tuy về phương-diện chánh-trị, từ khi hết cái thời-kỳ bắc thuộc thì không còn có chút ảnh-hưởng gì, nhưng đến về đường kinh-tế thì nhơn chúng nhơn chịu người không thể không nhơn chịu người mình toàn ở trong cái phạm-vi thế-lực của họ kể đã hàng mấy mươi đời nay, mà e chừa biết còn tới bao nhiêu đời nữa mới thoát khỏi được. Cái thế lực người Hoa-kiều ở xứ ta, nói cho giữa da, thật người mình không ai là không ghen tị, không tức bực, không nóng nảy sốt sắng vì cái tâm lòng tự ái mà muốn ra sức đề-kháng ngay nhưng lại không ai là không khiếp sợ, không kính phục, không kiêng nể vì cái con mắt biết người biết mình, hết dám ra sức đề-kháng ngay mà giá có ra sức đề-kháng ngay cũng quyết chưa được. Vậy ta thử xét xem cái thế lực ấy, vì sao mà khoán đặng ở trương, vì sao mà bền vững được ở xứ mình, mà người Hoa-kiều là người thế nào, lại gây được một cái thế lực như thế ở xứ mình ? Vẽ cái vấn-đề nầy ta có thể cứ coi cái thế lực của người Hoa-kiều ở trong thế giới bấy giờ, mà biết được cái thế-lực của họ trong xứ mình không phải là ngẫu nhiên vậy.

Người ta thường nói phàm chỗ nào có ánh sáng mặt trời chiếu tới là có bóng cờ nước Anh mà người ta cũng lại thường nói phàm chỗ nào có nước biển chảy tới, là có dấu chân kiều-dân nước Tàu, không chỉ hơn ở những nơi có nước biển chảy tới mà thôi, đến cả mấy nơi hoang tích như nội-địa Tây-bá-lợi-á và trung-bộ Âu-châu, Phi-châu, Úc-châu, Mỹ-châu cũng đều có người Hoa-kiều ở khắp.

Số người Hoa-kiều phân bố ở trong thế-giới đã nhiều, mà cái sinh-kế của họ lại có phần phong du. Những số người giàu có trong bọn hoa-kiều ở các nơi thì kể ở Nam-dương là nhiều hơn cả. Lúc họ mới đến, thì phần nhiều làm những nghề thợ mộc, thợ thiếc, thợ làm đồ vàng, thợ dệt lào làm mia, làm cao-su, lần lần gây được một ít tư-bản thì xoay ra buôn tạp-hóa, buôn gạo, buôn rượu, buôn đường, hoặc bao biện những việc cần đến, trừng thuốc phiện, hoặc thâu mãi các đồ thổ-sản ; có người có vốn ít mà thì mở hãng tàu, lập nhà băng ; nhiều người doanh nghiệp to lớn, trở nên giàu có lớn lắm. ở miền Nam-dương có người giàu tới bốn năm, ngàn muôn đồng (florins) là thường ; bao nhiêu những tàu khói đi lại ở các bến Nam-dương với Tàu, đều là chủ người Hoa-kiều cả ; nhà băng của người Hoa-kiều thì một chỗ Tân-gia-pha có tới sáu nhà, ở Xiêm-la và Java cũng đều có nhà băng của người Hoa-kiều cả. Người ta đã nói các đảo Nam-dương là mỏ, cái nước Tàu ngoài biển, mà thật ai bước chân lối đất đó cũng thấy đôi bên đường xan xát những cửa hàng buôn ngay nga tràng lệ của người Tàu, kể đi người lại ngoài đường, từ người khuân vác mang xách cho đến người ngồi chồm-chệ trên song-mã ô tô cũng toàn là người Tàu cả. Ở đất Nam-dương mà gặp ngày lễ hay ngày quốc-khánh nước Tàu thì cờ ngũ sắc phấp-phới đầy đường, pháo liên-thanh ầm-ỉ đầy phố, cũng nghinh thần, cũng tế lễ không khác gì ở đất Tàu vậy.

Sanh-lý của người Hoa-kiều phát-đạt nhất thì Nam-dương, mà thứ nhì thì châu Mỹ. Người Hoa-kiều ở châu Mỹ nhiều nhất là ở duyên-ngạn Thái-bình-dương ; chức nghiệp của họ thì phần nhiều là làm thợ mộc, thợ cưa, đánh cá, làm ruộng, làm vườn, nấu ăn, giặt áo, bán tạp-hóa, bán hàng cơm ; hàng cơm cũng được khách tây vào ăn đông lắm, hàng tạp hóa thì chỉ bán quanh-quẩn cho người Hoa-kiều với nhau mà thôi ; tuy vậy những người giàu có cũng nhiều hiện nay họ cũng đã tổ-chức được một cái Trung-quốc luân-thuyền công-ti, có tàu lớn đi lại ở khoản Thượng-hải, Hương-cảng và Cựu-kim-sơn, cũng có thể chiếm được một phần quyền hàng-hải ở Thái-bình-dương vậy.

Chẳng những ở Nam-dương và Mỹ-châu là những nơi đất rộng người thưa, sanh lý của người Hoa-kiều đề bề phát đạt mà ở ngay các nước Âu châu họ cũng làm ăn thạnh vượng lắm. Cái nghề thủy thủ ở Âu-châu hầu thành là một cái nghề chuyên lợi của người Hoa-kiều, ở các tàu biển Âu-châu có tới ba bốn ngàn người họ làm công dưới tàu ; những người Chệt-giang thì đi bán đồ đá ; những người Hà-bắc thì đi bán đồ trẻ con chơi ; những người Quảng-đông thì mở cửa hàng bán đồ tạp-hóa ; ở nước Anh có công-ti Thông-vân công-nước Anh có công-ti Thông-vân công-ti Lai-biên Ân-độ có, tư bốn có tới hai ba mươi muôn ; ở Ha-ri có công-ti Lai-biên Ân-độ có, tư bốn có tới mươi muôn, nay hiệp biện với người Pháp, tư-bản khoảng sung tới một trăm vạn ; ở nước Nga có những hàng bán đồ tạp-hóa đều có một cái địa-vị khá khá ở trong thương-trường Âu-châu vậy.

T.

(Còn nữa)

CHÙA PHƯỚC-AN CÚNG VÍA

Chùa Phước-an là chùa Minh-hương bấy phả ở Cholon, tự đặng ông Quách-lai-Kim dự vào làm Hội-trưởng, chùa đã đặng sung-tu rất đẹp, hoàn-toàn sung tức và cung. Thường năm nào cũng vậy, Quý ngày vía ông Chùa Phước an cũng cúng lớn dọn đẹp trang hoàn, đèn-điện bao-giăng sáng rỡ. Năm nay ngày 13 nầy mới là ngày cúng vía ông, mà đêm Chủ-hựt 11 đã thấy chùa Phước-an chưng đọn trang hoàng, cực kỳ mỹ-lệ.

Ấy cũng nhờ sức ông Quách-lai-Kim làm đầu, không nệ công, không tiếc của, nên anh em trong hội mỗi phần chi làm nổi danh trong sáu tỉnh.

HỒ-BẠI-THANH.

TỤC NGỮ SƯ GIẢI

Ma bắt coi mặt người ta

Thường nghe mấy ông già bà cả hay nói : con ma nó rói si nhe bóng vía nó nhát, mà nó phát người nhe bóng vía sợ nó thì nó bắt. Không bắt chết, cũng như mấy chủ linh ma-tà không quyền-phạt ai, con ma cũng thế, không có phép bắt giết người ta ; nó bắt cho bịnh đặng kiếm mâm cơm, dĩa thịt, người ta cúng vài nồi thôi. Còn người vào nặng hòng vía, hoặc có tánh can đảm, không sợ ma chút nào, thì mấy đời ma dám phá khuấy. Cho nên ma coi mặt mới dám bắt, lấy đấy mà xét, người ta sống, đừng như con ma vậy. Cũng coi mặt mà bắt người. Kẻ như, theo mất tôi thường thấy, có nhiều anh linh, cầu bếp, chả cai, được quyền bắt kẻ gian ta, bắt người lậu thuế ; nhưng mấy người ấy gặp thiếu gì người đi dáng, sao không xét giấy thuế thân cả, lại coi tay nào con mắt láo-liên, bộ tịch gian giảo, thì hỏi giấy. Mấy người như thế, ngó mặt bộ dễ biết lắm, hễ hỏi thì thật quả là người gian lậu chẳng sai. Bởi vậy, nhiều người khen rằng : « Không biết sao mà mấy người linh xét giấy bộ hiểu người nào không có giấy bộ xét, còn kẻ nào có thì bộ không hỏi, bà ? Thiệt bộ giỏi quá... » Là Lại cũng có nhiều người linh, (ấy là nói mấy cầu linh hầu hồi lộ đa !) hay coi mặt người nào lo-khổ, dọa bắt đặng kiếm tiền. Tỉ như, thấy người kia coi bộ qué-mùa mà bơi có sự trong túi ; tên linh (có thể hầu hồi lộ) kêu lại, trừng mắt, rộ nạt biểu đưa giấy thuế thân ra coi, gặp có tên linh dốt, cầm tờ giấy ngược không hiểu nữa, mà cũng làm bộ coi, hỏi tên bọ, dòng do làm quốc rồi nói, giấy giả. Bắt đi lại bớt. Người nhà quê rõ thiệt là ngay, nhưng sợ nỗi vô bớt bị đánh, bị thol, hoặc lòng vòng lâu, thôi mốc túi lo vài ba cắc cho xong việc. Cho mấy đời quản ăn hối lộ ấy dám hối người biết việc bao giờ. Thế thì, cái con hối lộ nó cũng như con ma vậy !

∴

Đói ăn bánh vẻ, chiêm bao thấy vàng

Người đang cơn bụng đói, kiếm cơm, kiếm bánh đỡ lòng, dầu cơm nguội, bánh lạt trối thây, miễn cho có đặng ăn đỡ đói ; nhưng lúc bụng đói, gặp cái hình bánh xem thiệt là ngon, tưởng khi, mùi vị thơm tho, rẽn ăn thì-cơn bánh nào ngon hơn nữa. Thế mà bánh ấy người ta vẽ trong giấy, thấy đó, mà ăn không đặng, thành ra, không ích gì cho mình đang đói bụng.

Mình đang lúc nghèo hèn, đói khát, ước ao cho có được ít đồng bạc đặng sắm cái áo, may rái quần, mua mấy gạo cho đỡ lác nghèo hèn là mãn-nguyện là thỏa lòng, hơn là lúc nằm ngủ-biếm bao thấy xi được vàng chẳng hết bao nhiêu, nếu vàng ấy có thể dùng cất đặng nhà tốt nhà ngói. Nhưng đang cơn nghèo khó, thà được một đồng bạc còn hơn, chiêm bao thấy khối vàng đáng muôn bạc. Người đói-hay tưởng những việc cơ cần, suy tính những đều hi hữu. Như : thằng bé kia, đi đang xá ý đăng một cây mốc tại vàng, mừng quýnh, các ca các cẩm, cầm lo le trên tay, nó đi ngang một cái cầu, trên bắc che mái, dưới nước chảy trong, nó đứng lại giữa cầu mà hóng mát và suy nghĩ rằng : « Ừ, mình bây giờ có cái mốc tai nầy giá đáng 3 đồng bạc, mình không có đầu tốc mà ghim, nếu cho chị mình, thì uổng. Chi bằng, mình đem cái mốc tai nầy bán, lấy ba đồng bạc về mua một con heo con, ráng nuôi cho mau lớn, chừng giá ba chục đồng thì bán liền. Lấy tiền ấy mua một con bò cái, sắng

VÊ VÍ
Vinhlong.
Gocong.
Bai-sau.
Bacliêu.
Sadec
Cairang
Namvian
Ngân hàng Đông-Dương
Société de Ga
Banque Ind
Chartered B

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

sóc cho ăn cỏ tươi, chẳng mấy năm bò sanh sắng. Chừng ấy lớp bán bò me, lớp bán bò con, mình được số tiền cũng trên hai trăm đồng bạc. Hai trăm đồng bạc! À há, nhiều rồi, mình mua một cái xe máy hơi, lựa thứ hiệu rồi, mỗi bữa mình cũng đi phạch-phạch đạo Châu-thành chơi thiệt sang hết sức. Ừ, lần nào đi phạch phạch mình cũng nhớ đi ngang cầu nầy chơi, mà mỗi lần đi ngang, mình ngừng xe lại, rồi xuống sông tắm chơi, hoặc rửa chơn cho mát. Mình tắm rửa rồi, lại cầm tay bành xe mà thót lên rồi cho chạy sướng lắm. Nó vừa nói tới đây, nó liền nhảy lên một cái, giả bộ như thót lên yên xe hơi, té ra, ở đứng trên cầu mà không tưởng đến, nhảy thót lên, trật chơn rớt ùm xuống sông, lội gần chết đuối. Lúc hoảng hồn, nó buông mác tai đầu mất.

Đó là một chuyện của một trẻ tinh chuyện cơ cầu, việc gì chưa có việc gì, vội mừng quýnh nhảy nhót làm chi cho té xuống sông, lại của xi được tiêu đâu mất.

BÌ-LONG.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 21 Juin 1926.

GIÁ BẠC

	21-6		19-6	
Nhà-nước	20 F	25	20 F	40
Ngân hàng Đông-pháp.	20	25	20	40
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine.	20	25	20	40
Hongkong Shanghai.	20	25	20	40
Chartered Bank	20	25	20	40

MỄ CỐC

Giá lúc chở đến nhà máy Cholon bao lấy hoặc giá 100 kilos.

Vinhlong	6 20 à 6 30
Gocong	6 40 à 6 50
Bai-xau	6 35 à 6 45
Bacliêu	6 45 à 6 55
Sadec	6 15 à 6 25
Cairang	6 30 à 6 40
Namvian (Gao trắng	5 95 à 6 05
(Gao đỏ	5 70 à 6 80
Giá thường	6 31 à 6 31

DÍA HÁT BỘ

Bổn hiệu mới có lại đã thử *đĩa hát bộ hát bằng kim sắt*. Bản nào cũng hay, nào là: bắt nam, hát khách, nói lối, điệu, thán, v. v. Bản hát thiệt tốt, không mòn, giá 1 $ 20 một đĩa. Mua sỉ có giá riêng. Gửi Mandat trước thì tiền gởi và bổn hiệu chịu. Còn gửi Contre remboursement thì tiền gởi và phí khi-ngân (retour d'argent) về người mua chịu.

Anh bổn hiệu mới, mỗi bữa sắm mới nhiều đĩa: « *Phương châm cứu quốc* » giá: 0 $ 30 một cuốn. Mua sỉ có hồi bằng nhiều.

Thơ và Mandat gởi cho:

PHẠM-VĂN-NGỌC.
Directeur de la Maison CHIÊU-NAM-VIÊN
56 rue Vienot 56 Saigon.

Téléphone N° 505

TIỆM MAY LẠ THƯỜNG.

Tiệm may thì tiệm may, cũng như trước mắt ta hằng thấy nơi nơi chỗ nọ từ xưa đến nay vẫy chỗ có chi mà gọi là thường? — Phải, nếu nói tiệm may thì có chi rằng là, song là vì cũ người Annam lập ra chớ. Dẫ vậy mà những thợ may tại tiệm ấy đều chọn rộng tay thợ khéo-léo và giỏi đầu lắm.

Mà ai đó? Tiệm nào, tại đang nào đó? Ấy là tiệm của M. Pham-minh-Kiên, hiệu tiệm *«Vinh-Hưng»* ở tại đang d'Espagne số 271 đó.

Vậy thì tưởng chư quí khách, từ nay có cần đàng may y-phục chi theo lối Âu-Tây mà cho được đẹp ý thì cũng nên lại đó mà may. Nghề may đầu cũng là may, tiền đầu cũng tiền, mà hàng đầu cũng là hàng, song người mình có lẽ ngỏ hơn và có nghĩa hơn! Ngoài ra, M. Pham-minh-Kiên cũng là người vui vẻ hài-hước, không ly đành để cho quí khách phải có điều gì ân-hận.

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Xe hơi đụng xe kiến

Hôm chiều thứ bảy, vào khoản 2 giờ, tại ngã sáu đường Frères Louis, Verdun, Colonel Boudonnet, Legrandière, có cái xe-hơi số C. 1853 của Tran kim-Luông ở My-hué (Travinh) vừa khỏi ở trên đường Colonel Boudonnet chạy đến, bỗng đâu gặp cái xe-kiến số 90, ở phía trên trường đua chạy xuống. Theo lẽ, thì cái xe-hơi muốn qua phải đi ôm phía sau xe-kiến thì có sao đâu, cái nầy không, lại nhè chạy đón trước đầu ngựa, làm xe-kiến phải đang chạy giữa đường, ngừng không kịp, bị phải cái xe-hơi đụng tới gẫy cả gong xe và còn hư hỏng một vài chỗ khác.

Nghe rằng xe-hơi biết lỗi, nên có thường cho xe-kiến một số bạc đâu chừng 7, 8 đồng gì đó. Hễ thường thì chắc có lẽ huề! Cũng may là khỏi hai mạng người.

∴

Vì ba đồng bạc mà ở tù, Vì vất vơ mà nhảy vào khám

Vừa rồi có tên Lê-v-Thanh kêu là Ly-Vì và Lâm-v-Hanh, 29 tuổi làm công xoàng, không nhà không cửa, cả hai đồng bị giải lên tòa, can về tội: 1° ăn cắp một số bạc 3 đồng của Dang-v-Nho, giúp công hát bội Annam; 2° đi giáo-lá đặng kiếm ăn, không lo làm ăn gì cả.

Đó thấy chưa, cũng vì tham có 3 đồng bạc mà phải ở tù ít lâu, còn vì vất-vơ giáo-lá mà phải nhảy vào khám lớn! Có vậy, hoa may lần lần mới bớt được bọn phỉ-tử cùng chàng cho chớ.

MYTHO

Dầm mưa vàng

Tiết mùa hạ năm nay thế sao mà nắng nôi nóng nực một cách rất nồng nàn khó chịu quá, nắng thiệt là gắt lắm, mà lại nắng dai nữa, cho nên hồi đầu tháng rồi rất mạnh, loài vi trùng hôa sanh mà làm bịnh dịch hai loài sức vật chẳ biết bao nhiêu mà kể, nhân đấy mà truyền hơi độc cho loài người chẳng lấy mà phải bỏ mạng, về chứng bịnh ấy, bịnh dịch hay gió sao mà hai người ta chết một cách rất là mau lẹ quá, có nhiều người xuống về bịnh ấy thì nói trong vài ba giờ thì đã chết mất; thiệt nghe nói mà rùng mình rốn ốc, ghê gớm thay!

Chẳng nói dân cho xe, nói trong quận Hôtatranh (Mytho) thì ba xưởng phải chứng dịch mà bỏ mình rất là nhiều quá, cho nên ai nấy cũng đều thở than rên siết về mùa hè năm nay. Có nhiều nhà hương thiện có đa thương đời thương hay vái van cho trời đất nhỏ hột mưa xuống mà cứu độ sanh linh, cho khỏi cơn đồ thán về bịnh dịch lưu truyền, cho thiên-hạ thái-bình, và mùa màng ruộng nương mới trồng mầu mun đặng. Thiệt lời cầu nguyện của người công đồng tới lòng trời, cho nên hôm ngày mùng chín nầy, lúc 2 giờ chiều mây đen kéo mịch tối tăm trời đất, ngọn gió nam thổi đến lại rai, một chập thì mưa tới, hạn đầu nhỏ, thình thoảng lại to, cực kỳ là to quá, trong 2 giờ đồng hồ thì tanh, rồi thình thoảng lại mưa nhỏ nhỏ cho đến nửa đêm mới dứt, mưa từ Mytho cho tới Tanan hai bên ruộng đều nổi nước chút đỉnh; thiệng ha đương lo cày đất nữa, chắc từ đây chẳng đâu bịnh lo sợ về bịnh dịch, và kể nông-phu vui mừng biết sao kể xiết.

Tôi là dân ngu, thấy nhơn dân xao xuyến đồng lòng, đâu đó ai mà có lương tâm thì chẳng phải vậy; tôi thấp nén hương cầu khẩn với phật trời cho mưa hòa gió thuận, bịnh hoạn tiêu trừ, cho nhân dân lạc nghiệp an cư, để nhiều đám mưa vàng cho kẻ nông phu lo bề ruộng nương cày cấy.

DƯƠNG-QUANG-SÁU
Làng Tân hương (Mytho)

THÊ-THÁO

Theo như lời bổ-báo đã đăng, hôm chiều thứ bảy đúng 4 giờ ba khắc « Etoile de Giadinh » có đấu cầu với équipe tàu «Cranones ký nầy nhiều người bên matelot mắc mắm nhà thương, nên chơi có ý sút hơn kỳ trước một chút, rốt cuộc thua Etoile de Giadinh, người bàn gỡ lại được một.

Thiên hạ đến xem rất đông đảo, ai ai xem cách chơi của hai bên thấy cũng đều khen ngợi, bên matelot tuy thua nhiều song không thối chí, không quao quo, cứ việc ráng hết tinh hết sức mà chơi, thiệt cũ chi ấy đáng khen.

∴

Chiều chúa-nhựt, cũng tại sân Etoile de Giadinh, đấu cầu đăng tranh bình dông « Khoa-học Tập-chí » và phần thưởng « Đông-pháp thời-báo ».

Từ 3 giờ rưỡi tới 4 giờ rưỡi thì Dakao foot ball club thắng Paul Bert sport được hai bàn, kể độ sau, Tândinh sport thắng Giadinh école bốn bàn.

Rồi chơi đâu chưa được nửa giờ, kế trời mưa xối, làm cho sân trơn trợt thất sức, thành ra cuộc chơi giảm bớt sự hay hết nhiều, phần bên Tândinh sport kỳ nầy có Mỏi, Gông, Binh chạy tiền đạo, nên mạnh mẽ vô hồi, bên Giadinh école thì tướng tá đều đều với nhau, ghe phen cũng xuống đến sân goal Tandinh, song rủi vì sân trơn trợt, nên mất ăn được lắm phen.

Đến ngày nay thì cộp tại trường. Commerce sẽ đấu cầu với Donai, Tândinh sẽ đấu cầu với Dakao, chúa-nhựt tuần tới thì sẽ biết hai hội nào còn lại tại trường, thế thì cuộc tranh bình-đông « Khoa-học tập chí » năm nay rất đáy công phu, hội nào mà lãnh được bình đông, thiệt mới gọi là tài cho.

NHIỆT-THÀNH

NÀ-LAY.

Vì lúc nầy thơ phải lo làm ruộng bổn hiệu định việc buôn bán nà lấy lại tròn tháng 10 annam mới khởi rao bán lại. Lục-châu ông nào có gởi thơ hỏi mà không đáng tin thì xin miễn chấp.

B ÚI-QUANG-NHƠ
Bến-tre

CÂU ĐỐI

Một người khác ra câu đối như vầy:

« Anh-hùng nâng khuất nâng thân,

« Trí kỳ chi vô bạo kỳ khí ».

Người ra câu đối nầy biết rằng phần nhiều độc-giả có mua bảo mới có thấy mà đáp, nên chẳng cần lấy bảo làm phần thưởng; xin lục-châu quân-tử lấy đấy làm giải trí mua vui trong cơn rỗi rảnh.

CHAM CÂU ĐỐI

Về câu đối của một vị ở lục-châu ra: « NINH THẮNG BẤT NINH THỐI » mà hai tuần nay chư tôn cũng sẵn lòng rầu vui đáp lại đó; tuy rằng vị ở lục châu chưa phân giải lẽ nào song nay đã quá kỳ hạn lâu rồi — hạn một tuần lễ mà để quá hai tuần lễ — Bổ-báo xin thay quyền chấm.

Đối. — « *Ninh thắng bất ninh thối* » là một câu đối giả, lấy theo phép của Ng-an-Ninh mà đối. Ban đầu thì thật là *Ninh* thắng chớ *Ninh* nào có thối.

Đáp. — « *Thường bế nó thường khai* », ấy cũng là câu đáp giả. *Thường* cũng đó mà *Ninh* cũng đó. Vì lúc An-Ninh còn nhỏ tên An-Thường. đến sau mới đổi lại An-Ninh. Lại câu « *Thường bế nó thường khai* » cũng còn có nghĩa hay: là lúc bình thường thì đâu cậy rằng cũng không nói, mà đến chừng có đông-dụng sự chi xem thế chẳng xong thì khai tuôn ra tất cả.

Tóm lại câu đối cũng có thiệt có giả, mà câu đáp cũng có giả có thiệt.

Xem lại trong hai tuần lễ nay chỉ có một câu đáp trúng mà thôi. Chấm như thế mà chẳng hay vị ở Lục-châu có bằng bụng cùng không.

Bổn-báo xin cáo lỗi cùng chư-tôn, từ bữa nay không còn thâu những câu đáp ấy nữa, vì đã quá hạn rồi.

L. T. T. V.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc ANGKOR sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 28 Juin.

Chiếc COMPIÈGNE sẽ chạy đi Pháp-quốc ngày 21 Juin lúc 8 giờ ban mai.

Chiếc PAUL BEAU sẽ chạy đi Xiêm lối ngày 25 Juin.

Chiếc PAUL LECAT sẽ chạy đi Nhựt-bổn và Trung-quốc lối ngày 3 Juillet.

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 26 Juin.

Chiếc POITHOS sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 12 Juillet.

Chiếc CAP-PADARAN sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối 13 Juillet.

∴

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ANGKOR ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ đến Saigon ngày 28 Juin, lúc 2 giờ chiều.

Chiếc AZAY-LE-RIDEAU ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 23 Juin.

Chiếc PAUL LECAT ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon lối ngày 30 Juin.

Chiếc CAP-PADARAN ở Port-Said chạy qua Đông-pháp sẽ mở ngày 17 Juin.

Chiếc PAUL-BEAU ở Xiêm sẽ đến Saigon ngày 23 Juin.

Chiếc CAP SAINT-JACQUES ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối 26 Juin.

Chiếc ANDRÉ-LEBON ở Trung-quốc và Nhựt bổn sẽ đến Saigon lối ngày 23 Juillet.

Chiếc PORTHOS ở Trung-quốc và Nhựt bổn sẽ đến Saigon lối 9 Juillet.

Chiếc CAMIANII đã từ Marseille mà qua Đông-pháp hôm 16 Juin.

XIN LÀM NGHĨA

LẠI ĐẶNG TRỌNG ƠN

Tên Nguyễn-văn-Dinh là người ở làng Tân-an, tổng Phong-thạnh (Sadec), có mướn chiếc ghe chài của tôi số hiệu 5.009. Bổ sách ở làng Mỹ-an-hưng (Sadec), chở nồi ước chừng 1 900 tạ. Nó đi đã trên tám tháng rồi mà không trả tiền ghe, cũng chẳng đem ghe về trả, như qui vị nào có gặp xin bắt giùm tên Dinh và cầm chiếc ghe lại, rồi mau bẩm tin cho tôi hay, tôi lập tức đến tạ ơn, lời hứa chẳng sai ngoa, còn tên Dinh mướn ghe có giấy tờ và tôi có xin phép quan Biện-lý đủ phép rồi.

Nay kính,
Chủ ghe HUỲNH-ĐẮT-NGHĨA.
Cao-lãnh.

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG
BỘT SỮA HIỆU
NESTLÉ
Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.
Tại hãng Nestlé môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho kiểu bột sữa và quyển sách chỉ rành cách dùng bột ấy.

Con nít khi đặng mới tuổi rồi thì sức nó đã mạnh nên bú nhiều lần mà không thiệt no. — Vậy nên cho nó dùng bột bổ hiệu:

PHOSCAO

Thứ bột bổ nầy rất đại ích vì nó ngọt sẵng; uống khỏi đường, chẳng những người lớn dùng nó mà thôi, mà con nít mà uống nó cũng tốt lắm, đã bổ sức lại mau tiêu. — Mùi vị nó ai cũng phải ưa.

Đại-lý nơi Đông-pháp:

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng nghành ở: Saigon, Pnompenh, Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnonfou, Tourane, Hue, Quinhơn, Nhatrang, Donghoi, Thuxa.

C.J. BONNET
HÃY HỎI CHO ĐẶNG CÁI HIỆU
NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY
Ông muốn mua hàng hóa

Feuilleton n° 270 – *Đa Juin 21 1926*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

CUỐN NHỈ

V

ÂN TRẠ NGHĨA ĐỀN

Quán rượu ở cầu sông Ga (Gard)

Cao-thơ-Uất.—Mà khoan! Lão tưởng đề cũng như vầy ngồi mà nói chuyện thì biết tiện lắm. Lão e nói tới mấy chỗ có lẽ khác chiếc, khách hộ bước vào thình lình làm bức ngang thì buồn lắm. Ngoài ra lão còn tưởng chẳng cần đề cho ai thấy biết có thầy đến đây mà làm gì. »

Nói rồi, ông quán vội vàng bước lại đóng cửa, rồi lại còn muốn cho thiệt chắc, lấy cây then cửa mà chặn lại nữa. Trong lúc ông quán lo đóng cửa gài then đấy, đạo-nhân lựa chỗ ngồi cho khuất tịch cho yên ổn đặng có vào tai mà nghe cho rõ đầu đuôi bởi vậy đạo-nhân lựa chỗ bóng đèn che khuất mà ngồi, còn đề cho ông quán ngồi ngay ánh sáng. Lựa chỗ đợi nghe thuật chuyện. Còn ông quán khi đóng cửa gài then rồi bước lại ghế, ngồi ngay đạo-nhân mà đề thuật. Dè đâu, chưa kịp mở lời, xảy nghe có 1 tiếng trên thang kêu ông quán mà rằng:

« Mầy, làm chi thì làm, nói chi thì nói, mà phải nhớ giùm rằng mụ không xuối hiểu vô đó một tiếng gì đâu! Mụ sợ đề sau có đều gì, trăm đâu đổ đầu tìm, tội nghiệp! »

Nghe lời mụ quản, ông quán mới hay nầy giờ mụ nầy ngồi trên thang, làm bộ rên siết mà đề ý ngó chừng mình, rồi thấy rõ mọi đều mình đang sửa soạn. Ông quán mới đáp:

« Không sao đâu, xin mụ chớ lo. Có gánh thì có vác, việc lão làm thì lão chịu, không ai đổ thừa cho mụ làm gì! »

Nói rồi ông quán xây lại nói ngay đạo-nhân mà khởi sự:

∴

VI

Thập tử niên tiền

Cao-thơ-Uất. — Mà trước khi đề thuật, tôi xin thầy cho phép tôi buộc chặc thầy một đều.

Đạo-nhân. — Chẳng hay điều ông muốn buộc tôi đó là đều chi?

Cao-thơ-Uất. — Chẳng chi lạ hơn là thầy phải hứa chắc cùng lão một lời rằng thầy chẳng lấy chuyện của lão đề thuật đây mà lợi dụng vào đâu tất cả. Lão cũng xin thầy chớ vội phiền sao lão có đón trước ngăn sau như vậy. Lão mà xin quyết một lời, là tại ở đây ngồi lão thì không một ai rõ thâu chuyện nầy, rõ từ chơn tóc kẽ răng, khúc sông ngọn ngon. Nếu thầy đem ra mà nói thì quản tân-nhân ấy nó biết là lão hợt với thầy liền. Lại nó mà biết là lão thuật, thì lão là giả tánh mạng nang lôn; cũng vì lẽ ấy, tuy biết chúng nó là thất phu mặc đâu, mà nay, rồi về đâu, chúng nó đã đặng tỏ nên [illegible] sang, quyền cao thế cả; cần chúng nó mà rồ đặng lão lậu sự nầy, một ngón tay của chúng nó đưa ra, xỉ lão một cái cũng đủ lão tan xương nát thịt.

Đạo-nhân. — Tưởng chi chớ việc ấy ông quản chớ lo. Ông biết, tôi đây là một ông thầy tu, những đều gì ai xưng thiệt với tôi, đều chôn ở lòng tôi trăm năm không tiết lậu. Và lại ông cũng đã biết tôi đến đây không có ý gì khác hơn là lo làm cho trọn lời kỷ-thác của Yết-Môn. Vậy ông cứ thuật đi, đừng ghét đừng thương đừng thêm đừng bớt; chuyện sao cứ vậy nói ngay.

(Mai tiếp.)

François Sự
TIỆM BÁN ĐỒ TỐT CỔ DANH
BẠN RẺ CÓ TIẾNG
Chủ nhơn thành thật đáng tin cậy

1° Hột xoàn nước tốt tinh thần, bán giá mỗi giá rẻ hơn hết.
2° Hàng lụa lựa rất thứ tốt lạ.
3° Áo mưa chánh hiệu Parisienne.
4° Nón Mousseline thứ lông thiệt mước.
5° Ở ăn trên đề bộ bằng đồng đỏ, đồng bạch kiểu ngộ, giá rẻ lắm.
6° Đồ kết ren khéo lắm.

Ai muốn mua thứ tốt cũ xứng đáng hãy đến tiệm *François Sự 76 Rue Vienier (chợ cũ Saigon).*

Thiên hạ ưa dùng thuốc của Đại-dược-phòng L. SOLIRÈNE

là tại nơi đây bán ròng thuốc tốt

Bởi vậy số bán càng ngày càng thêm một cách lạ thường

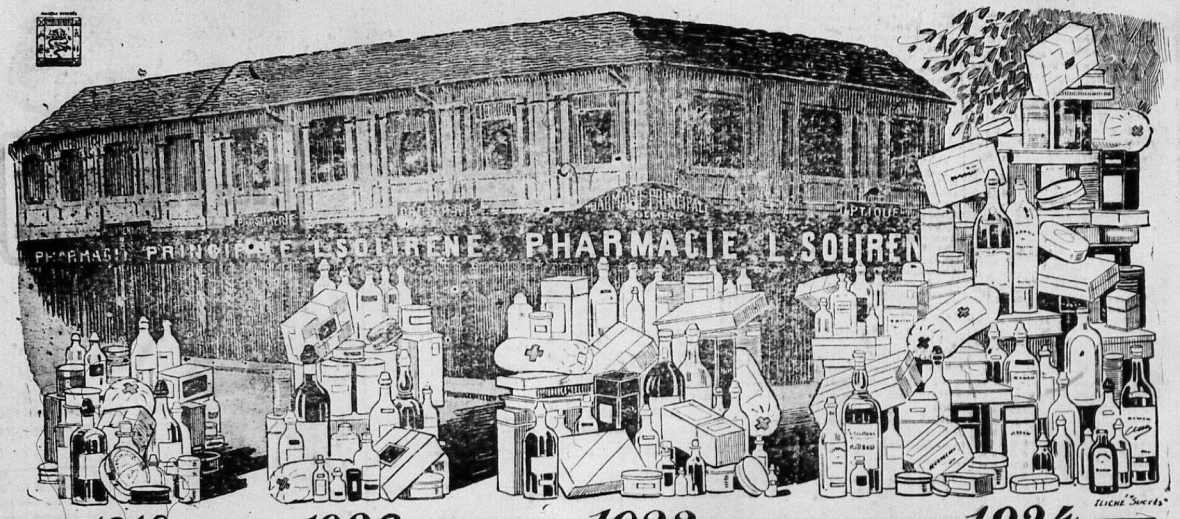

Nội cỏi Đông-pháp, có nhà nầy bán rẻ hơn hết

ở Lục-châu gởi thơ mua thuốc, nhiều hay là ít không tính tiền gởi

Thiệt chắc hơn thế,

VỎ RUỘT

HUTCHINSON

BÁN TẠI HÃNG

L. CAFFORT

SAIGON

Plus solide que l'Acier

PNEU HUTCHINSON

TRÁNH BỊNH ÂU-TÁ (THIÊN-THỜI)

Có một thứ thuốc tiên hiệu :

ELIXIR ANTICHOLÉRIQUE DU Dr. HOLBÉ

Chống trả nổi mà trị được bịnh ÂU-TÁ

Giá mỗi ve . . . . . 0 $ 80

Trữ bán tại nhà thuốc ông L. SOLIRÈNE

Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY

SAIGON

XE HƠI

CITROEN

Kể cho đến ngày 31 Mai 1926, thì hiện nay có đến 1.001 cái xe hơi CITROEN chạy cùng rồi.

Xin hãy đọc kỹ cái số năm (1) đó :

208 cái xe hơi CITROEN của hãng Auto-Hall

Bán từ 1er Janvier tới 31 Mai 1926. Đó cũng là nhờ bởi thứ xe CITROEN tốt nhứt nên được thiên hạ dùng nhiều.

Có xe CITROEN 10 ngựa thứ mới toàn bằng thép *1926, chỉnh lắn lại hẳn hòi lắm ; cộp nhẻ trước thì làm nguyên một cái, có thắng cùng đủ bốn bánh, hai thùng đựng đồ phụ tùng, đồng hồ chỉ số, đồng ở đi 8 ngày, hai cái kèn « hu », đồ chui kiến, đồ phụ tùng v. v...*

Mỗi tháng đều có tàu chở tới

Ai muốn cần dùng xin hãy đến tại hãng Auto-Hall thương nghị.

AUTO-HALL

Saigon, — Pnompenh

BÀI XIN ĐỌC-BÁO NÀY

Thương chồng
mới trách bạn của chồng

Con người sanh trong trần thế, chẳng biết bao nhiêu là sự đắng đó, ba chìm bảy nổi, dồi dập thân sinh! Xét cho tôi là phận nhược chất hèn bỏ, mồ côi cha mẹ, đành chịu chữ đơn cô ; lớn lên ngỡ có chồng, dặng nương cậy sớm khuya, cơn ấm lạnh cùng nhau tâm-hiệp. Nội cho phải vợ chồng tôi, kết tóc với nhau có dư ba năm, tình mặn nghĩa nồng, đẹp duyên cầm-sắt, phu-xướng phụ tùy, sắc-cầm hòa nhã, chồng vui đạo trẻ thơ giao hoa, vợ ở nhà lo việc vá may, tùy gia đạo chẳng bằng ai, song trong nhà không thiếu thốn, vì tùy gia vô nhiều thì phần ăn xài, chẳng làm mặt bánh như ai ; đi nơi nọ, về xài chơi cho huy-hoàng.

Xét phần tôi, là người đàn-bà, học thành tuồng một, trí hoài hẹp hòi ; cực chẳng đã, phải danh liều, để luận bạn bày ra, động nỗi cùng kẻ đọc tâm kín, chớ dĩ ân đáp oán, đem thói gả man, lại lần đông-bang, cho người làm ngu. Nguyễn chồng tôi là Liêu-tế-Đường, đây tại trường Mỹ-thạnh-ấp, quận Bentranh (Mỹtho) thật là đất bằng sóm dậy, cơn bình địa khởi phong-ba, tuyệt nhiên tối hôm giờ chiều ngày thứ nhứt 1er Février 1926, có quan Đốc-học Langa, là ông Lafus e và một ông Đốc-học Annam, cùng ngồi xe hơi, về tận nhà trường làm (enquête) ân kết, nói rằng : Chồng tôi, làm mấy năm, [illegible] bạn buôn và nhiều [illegible] khác nữa ; nhưng nhi vị Đốc-học, lấy lẽ công bình, xét tra minh chánh, thì quả có một đều tôi, về sự buôn bán, còn ngoài việc khác thì là những việc, vô-cớ phi bằng vô cớ cả. Hôi ôi, nên quan Cầu-tỉnh, dòi chồng tôi, hiện nay đang dạy tại trường Hậu-thanh (Cần-lê) vì dương sá xa xuôi, còn việc nhà tôi đơn chiếc nên phải đành cam chịu vợ mọi nơi, chồng một ngả, kẻ goo-biên, người đầu non, muốn phần nhu-quạnh ; tâm đêm tôi suy ngồi buồn rầu bao nhiêu thì tôi càng trách bấy nhiêu. Ngũ thân tôi là phận đàn-bà, người cho là nhứt dạ sanh bà kế, sự độc ác như vậy, tôi cón không nỡ làm thay, huống chi là đấng tu-mi nam-tử, đầu đội trời chơn đạp đất, sao không lo sự ích nước lợi dân, lại đem [illegible] tiểu tâm, dùng thơ [illegible] hai [illegible] ngày ; khá khen cho đó, thân tâm không cần rức.

Kể mưu hại chồng tôi đây, chẳng phải xa lạ chi, vốn là một người bằng hữu của chồng tôi, quiết chắc vậy, song tôi không nỡ bày tên người trên tờ báo, hầu mất cả danh giá người tội nghiệp. Xin phù có trời, sai làm quấy nầy lo, ác lại thì ác báo. San đây tôi xin để ít lời, khuyên kẻ vô-tương kia, khá tỉnh ngộ ăn năn, tua cải-hóa thói giả mạo đi, đừng mượn lấy thơ rơi mà hại chúng. Hãy mở mắt ra cho lớn, đặng xem tường giả sạch gương trong ; phải cho biết ưu thế mẫn-thời, dòi theo bước những kẻ nhiệt tâm ái-quốc, làm một hai đều chi, ích lợi cho nhơn-quần xã-hội. Vậy mới rõ mặt cho, là đấng nam-nhi xử thế.

Madame TRẦN-THỊ-NGÀ.
Mỹ-lạnh-ấp.

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng-bang đặng rõ : Lục Tấn-Khách-Lầu bấy lâu nay của M. Trần-quang-Nghiêm nay đã sang cho tôi là M. Nguyễn-minh-Ngọc đứt chữ-Tùng, từ tháng août cho đến nay tôi to bề sửa sang lại cho tinh khiết việc trong phòng đầu đó để khoan toàn. Còn trong phòng bồi đều để sai khiến cho vừa lòng quí khách.

Còn ban ngày thì có chasseur gét, ban đêm lại hạch gardien gét.

Ấy vậy việc trong phòng đầu đó tôi đã dập đặt yên rồi, còn như quí ông quí thầy ti có xe-hơi, muốn để tại phòng thì cũng có chỗ để, còn như muốn thong thả nơi đó có Garage riêng một cái xe mất cần, chìa khóa mình cất, khỏi lo trầy trua chi đi xa, vì là cái Garage của tôi lớn lắm.

Vậy ngày nay tôi đã sửa sang trong ngoài cho vừa ý quí khách, nay tôi kính thiệp tới ông công quí thầy sắm dịp đi Saigon ghé lại phòng tôi mà nghỉ một lần coi có ý chư mấy tôi tôi nói trên đây không.

Vậy tôi lấy làm thảm cảm trong lục-châu ở lòng giúp cho đồng-bang đang mang lắm nên tôi lấy làm đặt ưu vô cùng.

Ghé nhơn bình thinh

LỤC-TỈNH-KHÁCH-LẦU

Rue d'Espagne, Saigon

ÊM BỤT NHẸ BỊNH TỨC THỊ

Nhờ sức thuốc

POMMADE ROYER

Có bán tại

Tiệm thuốc DUPUY, 128, đường St Martin, Paris

HÃNG ĐẠI-ÍCH

ĐẠI ÍCH *mới lại nhiều xe lắm, đủ các thứ mẫu bán rất rẻ, xin chư quí vị đến gót ngọc tới lui tìm coi cho biết tùy ý chọn lựa : xe chế theo kiểu kim thời, giọng xe coi rất ngỏ, chắc-chắn bền kiết không gãy. Trước kia bổn hiệu thường thấy chư quí vị bình nhằm hiệu xe* Malbrough *rất chắc-chắn, nhẹ nhàn, nhưng nước kèn mau sét, nay mới sửa lại nước sì-kèn hai lần (double nikelage) không bao giờ sét đâng. Chư quí vị nào chiếu cố mua xe hiệu* Malbrough *xài thì sẽ được vui lòng lắm.*

Bổn-hiệu có trữ bán các hiệu xe có danh tiếng bên Pháp-quốc như xe hiệu Automotion, Olympique, R. F. D. *và xe hiệu* Talbot ; *cũng các đồ phụ tùng xe máy.*

Bổn-hiệu có bán hiệu đèn Succès *treo, để bàn, đủ kiểu xài bằng dầu sáng (essence) và dầu hỏi (pétrole) cốt rất đẹp có gởi bán khắp cả. Chư quí vị ở xa có muốn xài đèn hãy xe của bổn hiệu xin gởi trước cho bổn hiệu 2 $ 00 làm tin, bổn hiệu sẽ gởi theo cách lãnh hóa giao ngân, tiền phí tổn về phần người nhà chịu.*

Đánh Điện-tín.

Số 255-257, *Rue des Marins, Cholon*

Trữ bán tại tiệm M. NGUYỄN-MINH-NGỌC

lục-tỉnh Mytho ở con đường Kinh-lấp-Vị, bán rẻ lắm.

Dịp tốt ít có!

Có một tiệm bán hàng Bắc, hàng Tây, hàng Tàu, khai trương giữa châu-thành Nam-vang đã hơn 10 năm, buôn bán đương thạnh ; nay vì chẳng nhơn bận việc gia đình, không quản-cố được, nên muốn bán lại. Các quí Ông tâm về đường thương mãi, có đủ sản số tiền chừng 10 ngàn trở lên, mà muốn mua lại tiệm ấy cho, sẵn mối hàng thì xin mời quí-ông tới :

Saigon : Hỏi M. *Trần-duy-Bình*, 42, Boulevard Charner ;

Hanoi : Hỏi hiệu *Đồng-Mỹ* soierie N° 41 Rue des Cantonnais ;

Pnomprenh : Hỏi tiệm *Đại-Than*, Bazar Tonkinois, N° 29, 30 quai Piquet.

Cáo ngài ở xa viết thư hỏi chuyện thời xin gởi theo cho một con cò 0 $ 05 (timbre 0 $ 05) sẽ được hồi lâm ngay.

Grand Cinema du Centre

106. — Rue de Paris

CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phim ảnh Tây, Tàu đủ thứ

CÓ TRỮ NHIỀU BÓNG TUỒNG

hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn để hát lại xin mời đến thương nghị.

Sự tính giá rẻ

NÀ LÁY

Dù có nhiều chỗ gởi thơ khen nà lấy là cóích lắm. Nhà có tiền ở vườn nhớ nó mà ăn trộm không đêm lẻo bánh, lại nhiều chỗ có khoa rắp có bắn ăn cướp trong thương phải bướm. Ghe buồn ban đêm có nà lấy bắt phải lành xa. Bổn-hiệu bày giờ có bán một thứ nà có máy có đướt như xăng, bắn le vô đi ga lâm — 2 $ 50 một cây — tiền gởi riêng thì xa gần.

Hỏi ông Đỗ Hữu Nghĩa

Sách mới xuất bản

Hữu ba đành cay gương hiếu đã nghi cho con trẻ, mỗi cuốn . . . .

e-Viên Tết Độc, dạy phòng hiếu đã nghi cho con gái, mỗi cuốn . . . .

Hai quyển sách nầy của ông Trần-phong Ac soạn ra đã được Hội-đồng khảo duyệt chấp dụng. Sự hữu ích của hai quyển sách nầy chẳng cần phải nói ra, chỉ xin trích trong mỗi cuốn ra đây, một đoạn tựa của soạn giả :

Sĩ-Hữu Bá Hạnh

Ta đối quyển đã dạy trai rồi đó.
Mua ít tiền mà cho trẻ đọng nên.
Vệ sanh 31 cách, giữ nên,
Lẽ thế 100 bài, nếu nết.

Ấu-Viên Tết Độc

Trước dạy vệ sanh làm gốc,
Sau khuyên nết thế nên hàng.
Dạy qua mười giới, ý bàn chẳng,
Lòng mới đã thôi đến tuổi trẻ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

84 Rue de Canton 84 — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG — NHỊ-THIÊN-CAO

Phàm con người ai ai cũng vậy, cũng đều nhờ có khí huyết mà sống; nên hễ khí huyết kém thì trăm bịnh đều sanh, khí sắc xanh xao, bình dung gầy ốm; hoặc mặt vàng môi tái, hoặc sanh phù thũng mà khôn khỏi cho mình.

Bởi vậy cho nên bổn-đường chẳng nài gian khổ, tiêm cho được thứ thuốc hay nơi mấy danh San bên Trung-Quốc, bài lấy đem về, rồi hiệp với tỉ thuốc bổ bổ Trần-Qui mà luyện ra thành một thứ thuốc cao gọi là NHỊ-THIÊN-CAO, thiệt là tư-âm bổ-dưỡng rất nên hiệu-nghiệm.

Uống thuốc này thiệt là đại bổ, hết gông nãy, không hồi hộp, ít khác nước, Cổ-thân nguồn, an tâm thần sanh thêm tinh-thủy, cường tráng gân cốt, bổ tỷ hòa huyết.

Phàm bề tinh-thần hoàn hốt, thân thể mỏi mệt, ăn uống chẳng tiêu, hoặc tuổi già suy nhược bịnh hậu bất điều, hoặc nhứt thiết jao lư thường-tổn, hoặc đau lưng yếu gối.

Chỉ như đờn bà con gái mà có bạch đái, hoặc đường kinh bế huết mà không thai nghén, thân thể ốm yếu ngũ lạng bất hòa nên dùng thứ thuốc nầy cho được lâu thì ngươn khí bổ ngoài; chẳng luận nam phụ lão ấu, và cũng chẳng luận những bịnh chứng nào, đều dùng được hết, ấy là một thuốc để bổ Tiên-Thiên và Hậu-Thiện rất nên hiệu nghiệm, nên gọi là NHỊ-THIÊN-CAO là vậy đó.

CÁCH DÙNG:

Lấy một thố thuốc nầy hòa với 1 litre rượu trắng để cho được 24 giờ đồng hồ thì dùng được.

Mỗi lần uống chừng 2 ly nhỏ, tùy theo sức rượu, uống nhiều càng tốt, nếu dùng thuốc nầy mà dải khách hoặc đem mà tặng cho đồng tiu trưởng thì qui biết dường nào.

Giá mỗi thố là..... 0$80

NHÀ IN và NHÀ BÁN SÁCH

NGUYỄN-VĂN-CỦA

Trước khi ở tại đường Catinat, nay dọn về ở tại đường

Lucien Mossard, N° 13

CÓ BÁN

Các thứ sách chữ Langsa và Quốc-ngữ. Các thứ Thơ, Tuồng và Truyện. Đủ đồ thường dùng trong các nhà việc. Vẽ in đủ các thứ Sổ, Sách, các thứ Thiệp Và làm Cao-đơn bằng cao-su và đồng. Trang-hoàng sơ sanh và cườm. (Couronne es Mortuaires).

Đủ các thứ Khuê bài danh dự.

(Giá bán rất rẻ hơn các nơi)

RẤT HỮU DỤNG — RẤT CẦN ÍCH

CA-NÔT HƠI -:- GHE THUYỀN CÓ MÁY

Cho các vị điền điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyên.

Chúng tôi có trù nghĩ chế ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nôt và máy móc khác.

Gặp cho không những kiểu, bản đồ, hình giảng vẫn vẫn... không buộc phải mua.

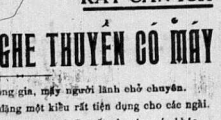

SOCIÉTÉ D'ETUDE & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE

160, Rue Paul-Blanchy -:- SAIGON

HỄ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

khảo vào lưỡi dao

Mà mới thiệt là đao tốt

Đáng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Mẹ ghẻ và con chồng bị cáo

(Tiếp theo)

Huyện-quan tức thời hạ phiếu, khiến lính hầu đi bắt tên thợ nhuộm cho mau. Khi lính hầu tới bắt, tên thợ nhuộm hoảng hốt mà khai rằng: « Trời ơi! tôi là một đứa ngay thẳng, cả đời chẳng ăn cắp ăn trộm của ai, không biết cớ sao mà bị bắt. Quan tôi lầm Trời ơi! » Lính hầu lấy roi quất trên đầu tên thợ nhuộm mà nói: « Chú nầy gian ngoa quá chừng, chú nói không cắp trộm của ai, sao lại ăn trộm đồ của dân-bà gần đây? » Tên thợ nhuộm nghe nói bất giựt mình rằng: « Châu ôi! bà-gia nào mà vu cáo làm vậy. Tôi có ăn trộm đồ chi đâu » Lính-hầu nói: « Có trộm đồ hay không tới cửa quan sẽ biết ».

Nói rồi, lính thu nhuộm vừa đến cửa quan, trông thấy trước sân công-đường đã bài roi nọc ra đó, nó sợ mất hồn mất vía, cứ dùng chơn mà thối lui, lính-hầu phải nắm tay nó mà dắc vào đặng trình giải nạp. Huyện-quan thấy tên thợ nhuộm vô tới tay mà đứng đó, ngài lên tiếng hỏi rằng: « Mầy thông gian với nàng Bích-Đào bao giờ, cần do làm sao, phải nói cho ngay? » Tên ấy nghe quan hỏi tới, miệng run lập cập nói chẳng ra lời, chỉ cúi đầu và lay và khóc. Chừng mười phút đồng hồ, Huyện quan lại hỏi một lần nữa, nó mới khẩu cung rằng: « Bẩm quan lớn, tôi là một tên thợ-nhuộm, cái lay chẳng sạch khi nào, dám đâu thông gian với các nàng son phấn. Vả lại, tôi với nàng Bích-Đào vốn không quen biết, làm sao mà thông gian; sự ấy xin quan lớn xét cho, kẻo oan tôi lắm ». Huyện-quan nạt lớn rằng: « Chú đâu mà sửa chỗ không, mầy không thông gian với nàng, lẽ nào mà nàng dám nói bỏ cho mầy làm vậy ». Lập tức truyền lính-hầu đem tên thợ-nhuộm mà tra tấn, tấn đã ba lần, mông đít nó đã bầy xương trắng, mà nó chỉ la om. Huyện-quan bèn truyền nhổ nọc mà cho nó ngồi dậy, rồi khiến Bích-Đào đứng gần một bên nó, dặng hai đàng đối khẩu với nhau. Tên thợ nhuộm bị tấn đau quá, còn chống tay ngồi nghiêng một bên, Bích-Đào vụt miệng hỏi rằng: « Chú thông gian với tôi chỗ kia tháng nọ, chú quên đi sao? Tôi ngheloi chú mà chừng nghén ra, thật tôi nghĩ cả thân tôi quá! sao chú lại chối bỏ đi cho đành? » Tên thợ-nhuộm bèn nhân mày mà nói: « Trời ôi! mọi lời nói một gói tội, chớ tôi thông gian với nàng bao giờ? Khi không mà nàng đổ tội cho tôi, tôi lấy làm tức mình lắm. Dầu chết thì chết, tôi chẳng chịu tiếng oan đâu ». Bích-Đào: « Nếu chú không thông gian mà trò chuyện với tôi, sao tôi rõ đặng tánh danh và hương-quán của chú? » Tên thợ-nhuộm đáp: « Sự ấy là nàng ghe đâu mà có, chẳng có bằng cớ gì ». Huyện-quan nghe hai đàng chối cãi xong, lại bèn phán hỏi Bích-Đào rằng: « Nàng nói chắc tên thợ-nhuộm thông gian với nàng, thời nàng biết trong chân thân của nó có dấu vi chi không? » Bích-Đào thưa: « Thiếp biết rõ, nơi chỗ gần phía tả của chú ấy, có một một nuốt đen đen, lớn như ngón tay cái ». Huyện-quan tức thời truyền mời người ra thuộc khám xét chỗ ấy mà coi, nhà thuộc khiến tên thợ nhuộm xắn quần lên thì quả có một nuốt nơi chỗ gần hông thật. Huyện-quan bất tức cười mà rằng: « Đàn-bà mà biết tới chỗ khéo cách gì rồi nó cũng lòi cái hình-tích ra, chẳng nên hở-hang lắm ».

— Sao chú nhác quá, chú nghĩ lại coi, rất đỗi là tại nơi bằng bạc kia mà giấy của mình vẫn cũng vào ra như giấy thiệt; ông Tổng-lý bằng bạc coi phải lắm thay, thì ngoài ra còn có ai mà phân bậc được giấy thiệt với giấy giả bao giờ. Hễn nay những người trong phái thương-lưu xã-hội, có ai là người không có những giấy của mình ở trong tới lớp.

— Mi vận động như vậy cũng thiệt là giỏi, ấy cũng là dày công lắm mới được; song bề nào cũng phải lưu ý cho lắm, mi hãy biết rằng trong lúc tại bị cái ngon 5 năm tù đó, có khôn khổ là thế nào chăng? Cho nên ta ước ao làm sao cho mi đừng có bại sự; chớ mà rủi có bề nào thì cực yêu trong giường của mi đó biết bao là bi khổ.

— Chú nói nghe cũng phải, vậy thì chồng ta phải đề phòng cho cẩn thận thì tự nhiên vô sự.

— Nay thứ giấy 10 đồng với thứ 5 đồng đó còn đúng nữa được không? Hay là phải ir-rông cả một thứ giấy 2 đồng nay mới mà thôi.

— Thôi, chú chỉ cứ in rông mới thứ giấy 2 đồng nầy mà thôi, vì thứ giấy nầy xài dễ dàng lắm. Rồi đó tiếng mầy lại nghe khua. Lư-Thắng nghe tiếng mầy khua động lại như trước mà không nghe hai người nói chuyện nữa thì liệu biết chắc rằng bề hết rồi, chuyện đây thì Dịch-Khắc bị là trở tay, hèn trở lại cùng trong tình mang như trước. Mà thế quả như lời Lư-Thắng đã liệu, Dịch-Khắc ở dưới cửa mấy chưa lên mau mắn lạ thường, vừa chưa ra khỏi thì cửa ấy đã đóng lại liền. Dịch Khắc bèn lại ghế ngồi lấy thuốc ra, quẹt lửa đốt hút rồi đứng dậy đi tới đi lui, hai tay thì xỏ trong túi quần dường như suy nghĩ cái lung lắm vậy, vừa đi ngang tấm màng cửa Lư-Thắng đứng núp đó. Lư-Thắng liền xuất ngoại, y nhẩy ra thoi ngay mặt Dịch-Khắc một thoi mạnh quá lẽ, cho Dịch-Khắc không kịp đề phòng, bị một thoi té xỉu; vả lại chi quyền thuật của Lư-Thắng đã có danh thuật sẵn, những kẻ nào mà đã có thử sức với và có chạm với nó, thì thấy đều cho hết rất ay của và là hai trái chùy bằng sắt thiệt là mạnh mẽ cứng cỏi dị thường, cho nên Dịch-Khắc bị một thoi phải xỉu. Lư-Thắng liền lấy giấy trói hai tay lại, rồi kêu đồ mà nhét vào miệng, vừa đương nhét vào thì Dịch-Khắc đã tỉnh lại rằng sức vùng vẫy và muốn la lên mà kêu cứu. Lư-Thắng bèn lấy mà nắm nói với Dịch-Khắc rằng: « Nếu mi là bậc thượng, thì phải lặng êm mà chịu, đừng có vẫy vùng đã mệt mà vô ích. Ta đánh mi đó, chẳng mi không bằng lòng, song thì mi phải chịu. » Lúc bấy giờ Dịch-Khắc tuy là vùng vẫy không được mà đau song mà trong lòng tức giận đã lắm ra ngoài mặt, con mắt trườm trườm cứ ngó Lư-Thắng. Lư-Thắng thấy vậy lại cười và nói ngôn rằng: « Mặt mày cũng mi như vậy mà bị cái bộ râu nó làm xấu, không được mà, đem ma bỏ phứt râu đi đề làm chi vậy nữa? Và nói và chỉ tới, bộ râu giả của Dịch Khắc đó; rồi nhổ lại thì té ra là một người trai tơ mặt mày tươi tắn. Lư-Thắng bèn tưởng thầm rằng: « Ta không đề có một đến nay mà tái được một cái trái quan lớ lớn lẽ như vầy. »

(Mai tiếp).

TRẦN-THÁI-NGUYÊN

Cách chơi phong nhã

Giờ rảnh, không có cái gì thú bằng có cái máy chụp-hình. Ấy là cách chơi có lý-thú tinh-thần.

Hiệu KHÁNH-KÝ ở Saigon, đường Bonnard số 54 có đủ các thứ máy chụp-hình để biên các qui-khách; ngài nào mua, bản-hiệu xin biên đủ kiểu, giấy, thuốc và chỉ dẫn tường tận cách chụp hình cách rửa, cách phơi, cách dán, cách siu-tập, cách giữ gìn, chỉ trong mươi bữa thời biết tường tận.

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

Hiện đây gần bên nước Hoa-kỳ có một vị điền chủ đã gần 95 tuổi mà lớn còn sức lực mạnh mẽ như người 40 tuổi, đi đứng chói bắc, ăn mau sắn sanh, rất ngày ở ngoài trại ngoài đồng cui thu-thiu ra sống hưởng. Ngày nay có đến người đi thăm ông, ông thổ cho biết rằng: Sau ông nay dầu bao nhiêu cao mà của cải lớn lắm không phải kém vậy? Ông gia đình tại trang: Gì chỉ là đó mà hết, rồi đội thủ trước khi ăn cơm hay uống rượu một ly nhỏ rượu Quina Giniane hiệu Wyset là một thứ rượu trường sanh bất lão.

Người khách nghe nói cũng có lòng muốn một viên trường thọ như ông, liền vô chỗ sai ngồi đi mua cho đặng thứ rượu Quina Giniane mà dùng mỗi bữa. Thiên hạ nghe nói ông già trường sanh, cũng bèn rủ nhau đi mua rượu ly đem về mà uống bổ phan năm.

Giá rẻ hơn hết

Đồ tốt không đâu bằng

chỉ có tại

Đại-Dược-Phòng

L. SOLIRÈNE SAIGON

nhờ tiệm buôn bán lớn và lại lập ra 60 năm nay thông thạo các việc, nên bán như vậy mới được.

Xin hãy đến việng hàng chúng tôi mà coi

thiệt là rộng lớn hơn nội Đông-Pháp

Chỗ hàng đến tận nơi và gởi cho lục tỉnh khỏi tiền chở chuyên, bất cứ là mua nhiều ít gì cũng vậy.

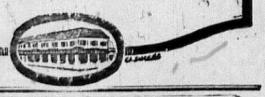

Bột ăn **PHOSPHATINE FALIÈRES** danh tiếng lâu nay, bán gần đưng trong hộp thiết hàng chỉ khít kính lắm.

Có mua nhưng cho được bột **PHOSPHATINE FALIÈRES** đừng bỏ tính thay, lấy cớ nói nó mắt sữa, người lớn đau huyết, ông già ba gạo liệt nhược, cũng là kẻ có đau ốm mới mạnh.

Có trở bán đừng hết — Tại chỗ thì ở Paris, 85 ê, đường La Tacherie.

R. C. Paris. 14 365.

Tại hãng L. DESMARQUOY & Cie

135, đường Espagne

CÓ BÁN VỎ XE HIỆU:

UNICORDE

Là một thứ *vỏ xe mới chế* tại hãng Bergougnan Clermond-Ferrand.

Đã có thí-nghiệm nhiều lần ở Saigon, ai cũng chịu là một thứ vỏ xe rẻ tiền mà tốt hơn cả.

Ai thử mua dùng thì mới biết rằng đờ tốn và tốt vô cùng.

NƯỚC SUỐI TỰ-NHIÊN LẤY TẠI MẠCH

Mạc suối của nhà nước Langsa

VICHY CELESTINS

có chiếc ra nguyên chai, nửa chai và chai nhỏ.

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhứt gân, đái có cát, đau lác-leo, uống nước nầy mạnh liền.

VICHY GRANDE-GRILLE
VICHY HOPITAL

Nước hiền nầy uống trừ các bịnh phòng trong gan mật, hoả tạc-huốn hôn.

COI CHỪNG LẤY NƠI GIÁ MẠO, BẤT CHƯỚC.

Feuilleton N° 14

Vụ bạc giấy giả

(Trinh-thám Tiểu-thuyết)

(Tiếp theo)

Còn đương suy nghĩ bỗng nghe tiếng mõ ngừng đi; rồi nghe tiếng Dịch-Khắc nói: « Ông ai-tư-Phát, hôm nay chú làm thử gì đó vậy? » Kế nghe có tiếng đáp lại rằng: « Ta in thử giấy 2 đồng, mi xem thử coi, có tốt hay không? » Lư-Thắng nghe giọng nói rõ ràng, thì biết chắc người ấy cũng lối bốn mươi ngoài tuổi, mà sức lực cũng là mạnh bạo lắm chớ chẳng phải tầm thường mà tiếng nói giống người nước khác. Kế nghe Dịch-Khắc nói: « Giấy nầy mới thiệt là tốt đa, những giấy xài ra xưa rày, thiệt chưa có thứ nào tốt bằng. »

— Thiệt quả vậy, giấy đã tốt, bền in lại tinh xảo, thứ giấy nầy chắc có xí hoài cũng được, chớ chẳng biết số nào.

— Bao nhiêu lại xài không được, dầu cách nào tôi cũng có thể xài được hết.

— Mi cũng phải cẩn thận cho lắm mới được, chớ đừng có mạo-hiểm quá không nên.

— Việc ấy không hề chi, tôi đã tổ chức một cách rất kỹ càng, dầu đó chưa một cái chẳng hoàn toàn hết thảy; hơn mấy tháng rồi, chủ đã lấm công-phu mới khác được cái bản in như vầy cũng nên in ra cho nhiều mà xài cho đáng cái công.

— Tuy là tinh xảo mặc dầu, song cũng phải cẩn thận luôn, chớ đừng có ý không ai biết mà dễ người không được; phàm những đồ giả, dầu cho xưa rày, thiệt chưa có thứ nào tốt bằng. »

— Thiệt quả vậy, giấy đã tốt, bền in lại tinh xảo, thứ giấy nầy chắc có xí hoài cũng được, chớ chẳng biết số nào.

— Bao nhiêu lại xài không được, dầu cách nào tôi cũng có thể xài được hết.

— Mi cũng phải cẩn thận cho lắm mới được, chớ đừng có mạo-hiểm quá không nên.

— Việc ấy không hề chi, tôi đã tổ chức một cách rất kỹ càng, dầu đó chưa một cái chẳng hoàn toàn hết thảy; hơn mấy tháng rồi, chủ đã lấm công-phu mới khác được cái bản in như vầy cũng nên in ra cho nhiều mà xài cho đáng cái công.

— Tuy là tinh xảo mặc dầu, song cũng phải cẩn thận luôn, chớ đừng có ý không ai biết mà dễ người không được; phàm những đồ giả, dầu cho

SAIGON. — IMP. DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

TIRAGE 2,500 EXEMPLAIRE

Le Gérant: LÂM-VĂN-NGÔ.

Tirage: 2505 ex
Saigon le 24/6/1926

Giờ tâm hầu kể. Bé lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoàn bướm lước ngoái khơ

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « ***KODAK*** » chụp lấm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « ***KODAK*** » nơi chỗ tâm Đại-lý

PHARMACIE PRINCIPALE
ở góc đường Đề hát tây Saigon

Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

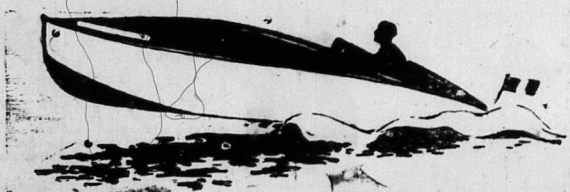

ACRIC
155 Bd. CHARNER - SAIGON

CANOTS
DE TOUTES PUISSANCES

Thuốc bổ huyết cho người đờn-bà đẻ

Gần đến ngày nằm chỗ thì nên uống :
PEPTO-KOLA ROBIN

Là một thứ mỹ tửu đại bổ, trợ lực cho người đờn-bà và làm cho lúc lâm-bồn có sức và lúc nằm-chỗ không mệt.

Khi nằm-chỗ xong rồi thì nên uống thuốc bổ huyết :
PEPTONATE DE FER ROBIN

Là thuốc có chất sắc (là chất sanh ra máu) chế với chất Peptone lấy ở thịt súc vật ra, cho nên thuốc nầy cũng dễ tiêu như một vị đồ ăn.

Uống vào chừng một ve thì đã thấy hiệu nghiệm, mặt đã có máu lại thêm có da thịt. Người đờn-bà đẻ cũng là người lớn, con nít gì uống cũng đặng hết.

Làm ra ba thứ | Gouttes : Thuốc nước uống từng giọt. Elixir : Thuốc chế thành rượu ngọt. Vin : Thuốc chế với rượu chát.

Lúc nuôi con nên uống :
GLYCÉROPHOSPHATE GRANULÉ ROBIN

Làm cho người mẹ có đủ sữa mà cho con bú, và sữa lại trở nên tốt ; đứa bé được cứng gân-cốt.

Hay là uống : **GLYCOLAINE ROBIN**

Cũng như thứ thuốc trên, lại có vị đề trợ sức cho người mẹ.

Các thứ thuốc trên nầy rất tinh hảo đều chế tại : **ĐẠI DƯỢC PHÒNG Mr ROBIN ở PRIAS** và có bán tại các nhà bảo chế (nhà thuốc tây). và tại PHARMACIE L. SOLIRÈNE.

NGUYỄN-XÍCH-HỒNG
HỌC-ĐƯỜNG

Ngày bài trường : *10 Juillet 1926.*
Ngày tựu trường : *3 Août 1926.*
Kỳ nhập học nầy, bổn trường sẽ nhận lãnh học trò năm đầu (*Học thi Tốt-nghiệp Annam*) và học trò năm đầu (*Học thi Tú-tài Tây*).
Có dạy chữ nho và chữ Hồng-mao. Những cha mẹ học trò muốn cho con học, phải viết thư trước xin để dành chỗ, và học trò phải có bằng cấp sơ học mới được vào lớp tiêu Année.

Thời-đàm

Ảnh-Ương với Ếch

Tại quận Bà-rịa, lúc gần cái tháng tư Annam, các chỗ thôn-quê gần nơi mé biển, ngày thì nắng chan chan, đêm bực bội nằm không an giấc. Một hôm kia vừa lúc canh ba, trời phát mưa to gió lớn, nước nổi mênh-mông, ai ai đều mừng rỡ, mừng vì mùa Nông đã đến, lại nghe Ếch Nhái om sòm, nhảy nhót mừng chào mưa mới.

Gần miệng giếng kia có chàng Ếch với Ảnh-Ương, hai gã đang soạn chuyện đời.

Ảnh-Ương hỏi Ếch. — Nè anh Ếch, từ tháng hai, tháng ba, anh ở đâu mà không thấy ?

Ếch trả lời. — Chú mầy thiệt lẹ quá ! hai tháng đó tao lội trong một cái hang sâu, có rắp, thấy sao cho đặng.

Ảnh-Ương. — Anh ở đó làm gì ?

Ếch. — Chú mầy dốt quá, tao ở đó là mai danh ẩn tích, hưởng chữ thanh nhàn, dưỡng an quới tiền, chờ khi mưa dào tao sẽ.....

Ảnh-Ương. — Vậy hồi thiệt anh, đêm nay mưa to gió lớn, mà anh cậu được mấy nàng, nói nghe chơi.

Ếch. — Ôi ! tưởng hỏi cái chi kia, chớ như việc đó, tao thiệt là đừng lắm. Chú mầy thấy không, từ đầu giếng chí cuối ao, từ đầu trên chí xóm dưới, bề mụ nào trống.... thì tao cập cả....

Ảnh-Ương lấy làm lạ. — Ủy ! anh nầy ăn tạp quá ! Hèn chi mình mầy có đốm có khoen, nằm nhà thì đói ba chừ. Vậy mà anh có chứa bọn con cháu anh không ?

Ếch nói. — Chú mầy mãng lo lo, ngại ngại vậy mà ốm.... chi như tao thích mấy rồn.... lắm chớ.

Bấy giờ Ếch hỏi Ảng-Ương rằng : Không mấy khi gặp chú mầy, thế thì chú mầy chưa thạo việc, phải chi chú mầy rành nghề chét ít, thì qua cũng kể là bọn đồng-liêu.

Vậy chớ mỗi khi chú mầy kêu mà phình cái bụng, uênh-oan chi cho to?

Ảnh-Ương. — Số là anh chưa rõ, trời sanh tôi, mình nhỏ bụng lại to, tiếng kêu vang đất dậy trời, kêu như vậy cho mấy triệu đồng-bào biết : mình đã làm nhục nhã tông môn, không biết nói giống làm cho tôi phòng bài tục, không ích chi cho xã-hội, tôi tội mi đáng xáp đáng nâu, đáng bỏ ngoài cả triệu đồng-bào ; mi lại có hỏi : Phình bụng chi cho to vậy ? Phình bụng mà kêu cho thấu tới trên, cho đồng-bào biết ; mi thiệt là ô tạp chi loại, không biết nhọ, biết nhuốc, xin đồng bào lấy thứ chi mà khử cho tuyệt nòi, tuyệt giống mi, kẻo lưu lại mà hại cho lê-hư.

HUỲNH-BỘNG
nghiệp-chủ.
(Ông Vinh-diệu, Bạc-liêu).

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET
rượu nầy uống đã mắc lắm, vì vậy mà thơm ngon.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với Quí-chân-chân được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn hoàn-tán, của bổn đường, đều là thuốc cần ông lương-y VI-TÉ-SANH bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi nầy danh sơn, mà chế luyện cho được tinh thiệt tiên mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, đáng hình ông phải ngừa mà lắm kỳ hiểu. Xưa nay cứu nhơn mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể, thấp số hoàn cầu hầu đều xưng danh tung cảm, thiệt bằng đường mường chẳng viết cầu.

Vì lẽ đó mới đây lại có kẻ giả danh mà gạt gẫu tiền lợi, chẳng kể tiền nhơn hai mạng, nên nó đăng các thứ thuốc rất xấu bán mà chế ra các thứ cao đơn-hoàn-tán rồi nó nhái theo hiệu VÍ THIÊN ĐƯỜNG, như là (THIÊN... ĐƯỜNG) hay (TIÊN... ĐƯỜNG) còn vân... vô làm những bao những hộp, những nhãn giống tiêu tợ như của bổn đường cũng mua giá bán khắp nơi sông hồ xem cho kỹ lời ít biết giả chơn.

Vậy tôi đây nhơn vì mua thuốc của bổn đường tôi xem nhãn chữ ký chỉ bổn [illegible] nên tôi đăng phương thế mách khắp làm cho đồng mọn.

HỘI THIÊN-ĐƯỜNG
Số rue de Canton 34. — CHOLON

Phần thưởng quí trọng
Cho những người hút thuốc **JOB**

Hãy nên hút thuốc JOB vì mùi đã ngon lại thơm, không [illegible] mà may được *Bon prime* thì được ảnh đồng hồ trái quít bằng vàng, xe ma

Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.

Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuôn vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông giả hút thuốc JOB, còn bên khác thì có chữ hãng kỷ tên và có nhứt định trước thường đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đồ xứng đáng.

Thuốc JOB trở tại hãng BOY LANDRY ở gần nhà bát Tây.

Vậy chúng ta hãy nên hút rồng thuốc JOB hay là không hút thuốc.

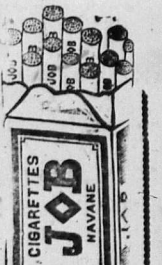

CÒN CHẲNG BAO LÂU

Cách 2 tháng nay hiệu *Bazar-Moderne* Vĩnh-Tân ở chợ-cũ Saigon có bày cuộc bán đồ có cho giấy số « prime » hễ mua từ 2$ sắp lên thì tặng cho một tấm. Giấy số nầy đến cuối tháng Juin nầy thì xổ, số độc đắc trúng 1 cái máy hát lớn giá đáng 85$, số kế trúng 1 bình đá cẩm thạch giá đáng 50$, số thứ 3 trúng 1 cái áo gấm bông bạc giá đáng 40$, và từ số 4 tới số 50 thì mỗi số đều có trúng đồ đáng giá 15$, 10$, 8$, 7$ tới 2$ và 1$. Thiệt là 1 cuộc mua vui mà khỏi tốn tiền, đến ngày 30 Juin xổ thì còn có bao lâu đâu? Xin quí-khách thừa dịp mua sắm, đổi gót đến hiệu Vĩnh-Tân mà mua đặng lấy giấy số cầu may chơi cho vui.

« Còn chẳng bao lâu, xin chớ trễ »

Feuilleton n° 135

LẼNG NGHĨA PHẢI CAM

Tiểu-thuyết lối ngang qua biển. Những biến tình đầu đa oan-đoàn. Trách cái nhơn khách mà bông Thuý ly hay nắm phải vào vòng trước chuyện

HỒI THỨ XI

(Tiếp theo)

Dường ấy, thì đã biết cái tâm-tánh của vị sái ta thế nào ; thật có lạ gì những hạng người như vầy. tuy rằng miệng thì nói tu, mà hễ thấy đàn-bà con-gái thì cặp mắt ngó láo-liên, tâm thần đã tán-loạn. Nhứt là trong mấy buổi rằm-nguơn lễ-vía, thiện-nam tín-nữ đến lạy Phật dưng hương. thì thôi, mặc sức cho sải ta linh quinh chạy đới chạy lui. cả-rả bên mấy cô mấy thím, giấy đốt nhang đặng có bắt hơi cho dễ.

Nhưng mà thương ôi ! Ngọc-Sương dễ nào thấu rõ mà ngừa ; ai dè : chốn cửa Thiềng mà dám tưởng có những thói tinh-ma, nơi cửa Phật mà lại ngỡ có những điều tà-mị. Thật thì nàng chẳng bao giờ tưởng, chẳng thân phận phải rủi may, hay biến xảy ra nông-nổi nào khác nữa.

Dè đâu, một hôm đêm kia, vì nhằm lúc trời nóng nực, Ngọc-Sương đang nằm nghỉ trong liêu, dựa một bên liêu mụ-rối, bỗng-nhiên nàng vùng chồi dậy bước ra sân ngoài, đứng mà nhìn xem cảnh vật. Càng xem càng mến, lại nhơn buổi trăng thanh tỏ rạng, nên nàng đứng giây-phút lại đi vòng ra mé sau vườn, ý quyết để cho mát mình rồi sẽ trở vào liêu nơi-nghỉ. Không ngờ mới vừa bước ra lại gặp phải đạo-Nâm, đang tiểu-tiện chui lối đó đi vào ; Ngọc-Sương cũng tinh thiệt hồi chào, rồi lật-đật quáy-quả sửa bước trở vô trước. Nhưng khốn thay ! nàng vừa xây lưng lại, chưa kịp để bước thì đằng sau đạo-Nâm liền nhảy tới ôm ngang ; vừa ôm mà vừa nói : » Cô ôi ! Mấy trăng rồi để cô lòng ao-ước, song khổ vì chốn chùa-chiền khó nỗi trao lời ; vậy thì hôm nay, tình cờ mà được gặp-gỡ nhau đây, ắt cũng có hạnh duyên-nợ. Thôi thôi, sẵn đây xin cô đừng ngại, tu thì tu mà gặp cuộc hi-hoan cũng phải hỉ hoan ; ai đi : tuổi chưng ngài mà rỡ ngán-ngẩm cuộc phong-trần, chẳng là uổng hoa xuân đang nhụy. »

Chỗ hay trong lúc đạo-Nâm vừa ôm vừa nói đó, Ngọc-Sương cũng hết sức vẫy-vùng song vì sức yếu khó chống quơ, nên đứng mà chết sống như trồng, mồ-hôi tuôn đượm gót. Thấy vậy, đạo ta lại càng đắc chí, nói vừa dứt lời, liền toan để nàng xuống đặng có hay cuộc mây mưa ; để vậy lại còn bụm miệng bụm khu, không cho nàng được la một tiếng. Trời đất ôi ! Thế thì còn chi là thân. phận Ngọc-Sương, hoài công hấy gìn trinh giữ tiết ! Không ngờ, đạo ta vừa ôm để nàng xuống, lại mới mân-mó đặng toan mở túi cang-thường, bỗng không vùng rõ-riệt tâm-thần, nhào ngửa ra, máu trong họng liền trào tuôn lai-lán. — Bấy giờ, Ngọc-Sương lại càng thất vía kiêu-hồn, đứng nhìn kỹ mặt ! bỗng thấy rõ tên đạo-Nâm ấy bỗn đã là khuất-Ác. Nghĩ thật cũng đáng thương thay, nhưng mà cũng tại vì ai gây quấy.

(Mai tiếp)

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỘI CHO ĐƯỢC HIỆU **GET !**

Rượu nầy uống mát khoan tiêng và tiêu. Làm hăng-hướng tin anh.

ĐÃ CHỮA NHỮNG CHEMLE BẠT-HÀ.

Pha lên với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Rượu nầy có ra từ năm 1796 đang GET FRÈRES ở thành GENÈVE (Thụy-Sĩ-Cảnh).

Tẩy sạch uế trược

giết chết cả loại côn-trùng và vi-trùng độc ác

Giá rẻ mà lại tốt hơn các thứ khác giá 0$50 một thùng nhỏ

PHÒNG THÔNG BẰNG

VINCENZI

Quan Tiến-sĩ Lương-y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số nhà 22 đường Lagrandière

Khám bịnh từ 8 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

ĐỒNG HỒ HIỆU: **ALSDOR CHICAGO**

Thiếp bằng đồng vàng khối sự ngay hiểm gì cả mỗi giờ thấp chừng 0$01 vàng vàng bằng 300 ngon đến cây 12$00 một cái.

Đồng hồ nhỏ hiệu: **CARR** vàng đen-bỉ 14 carats, có dây đeo tay đen, có giấy bảo kiết.

8 rubis..... 9$00
10 » 11 00
Có bấp đi, trễ thêm..... 0 50

ĐỒN KÉO

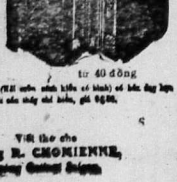

từ 40 đồng

(Kiểu mẫu mình hiểu có hình) có bức đồng hồ khác nữa thấy thì biết, giá 0$50.

KÍN NHẤT HIỆU: **LE PARFAIT**

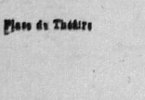

Bán ở bài đồng đồng 0$50, 0$60 và 0$80

Vất thơ cho **Hãng R. CHOMIENNE,** đường Catinat Saïgon

Place du Théâtre

Manufacture Saïgonnaise DE **CARREAUX & MOSAÏQUES**

MAISON FONDÉE EN 1900

Rue d'Arras et Lucien Lacouture à Chodui

SAIGON

Hãng làm Gạch bông hàng Xi-măng để lót nhà, nhiều kiểu gạch mới rất xinh đẹp làm sẵn rồi trữ trong hàng đang khi nào có ai mua thì nào thì có sẵn liền. — *Giá bán rẻ hơn các nơi.*

Gạch bông làm hàng Xi-măng để thử mấu lối nhiệt nặng bên Pháp-quốc đem qua, bởi vậy cho nên gạch của hãng tôi có đanh tiếng nhiều vì gạch thiệt chắc và nhiều màu xinh đẹp lắm.

Xin Chư-tôn đến viếng hãng tôi ở tại Chợ-đũi (Saïgon) *đường d'Arras* (đường kế Bình tiếp ở-sau) thì Chư-tôn sẽ đặng Cảm-ơn tiếp rước tử-tế và sẽ tỏ bày những đồ của yêu mà Chư-tôn muốn biết.

Xin chư-tôn nhớ kỉ chỉ-chỉ-chỉ-chỉ mà tìm cho-đặc (Manufacture) mà giới tiếp.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét lẽ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mình nhất là mấy lớp mới thể thao trước khi tập điền những miếng quyền mệt nhọc hao hay dùng thứ rượu chát hiệu «PREIGNAC».

Thứ rượu này mùi vị điều dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiện làm cho bổ khoẻ, giống gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiết là một thứ rượu đại bổ ích cho mấy nhà luyện tập thể thao.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOYLANDRY, 17, place du Théâtre Saïgon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

THUỐC TRI BỊNH

ĐÀN-BÀ ĐAU LƯNG

Đàn-bà quá kỳ đây mấy rồi, nghĩa là hết lớn nữa, thì hay đau hoặc đa vàng yếu, hoặc hay thốn thức, đau gân cốt, sự nóng nảy, nhọt đầu thứ nhứt là sớm mai khi ngủ dậy.

Còn đàn-bà sau khi sanh đẻ hay đau, hay mỏi mệt, trộc gây vọp bẻ, sưng con mắt, hoặc sưng cẳn sưng dưới, cẳn khí trộng tuổi rồi, thì hay mất máu nóng nảy, chóng mặt, xây xẩm, sưng nên.

Thường thường đàn-bà lối tuổi đó, hay sanh nhiều chứng cho nên phải lo trị cho mau, cho khỏi đau thật và làm cho mình mạnh trong tốt lại.

Thì hãy chống thuốc PILULES FOSTER là thuốc trị thân hiệu các bịnh trên đây.

Chuyên nghề chế thuốc POSTER, tại đường Saint Ferdinand, Paris — 17.

Có trữ bán tại nhà thuốc L. SOLIRÈNE.

Hãy cẩn thận !!
Hãy nhà trí-thức !!

Chúng nghĩa-vụ đồng bào ta đương thời thì quảng-khai thương mãi, chấn hưng công-nghệ trong xứ nhà.

Hãy giúp đỡ các nhà thương mãi công-nghệ nước ta, ấy là một đức quang hệ, các nhà ấy đều Nguyễn-Nhân chủ ý.

Nước giàu thì dân mới mạnh.

NHÀ MÁY

Nguyễn-Thanh

CỦA ANNAM

Nhà máy NGUYỄN-THANH ở tại kinh-mới Vĩnh-hội Saïgon có mua bán lúa gạo, sản mới máy ông Điền-chủ cùng máy ông mua bán lúa vui lòng đem lúa lại nhà máy chúng tôi.

Buổi sớm mai, chúng tôi ở tại nhà máy, số nhà 52, đường Pellerin Saïgon tọa bên là phố 60 cảng.

Buổi chiều, ở tại nhà máy NG-THANH Vĩnh-hội Saïgon.

NG-THANH-LIÊM và TRẦN-VĂN-HUỲNH
Chủ máy

SÁCH MUA VUI

Mới xuất bản lần thứ nhì cuốn sách « Contes et légendes du pays d'Annam » bằng tiếng Langsa của ông Đỗ-phủ Phát. Ai có đọc cuốn sách này rồi cũng biết giá trị nó thế nào ? Tích xưa nhắc lại, chuyện trước dẫn ra cách hành-vân của tác-giả rất rõ ràng dễ hiểu, chắc ai đọc tới cũng đều lấy làm thích. Truyện tích xưa rất thâm trầm mà nếu chưng có người tìm kiếm trong lật thì lại càng ngày càng in lòng, càng trong đó trí của các bậc lão thành và thơ xưng lẫn chẳng nhẳng lắm ra ? Ta ra lấy sẽ có sẵn rất nhiều lại còn thêm ít chuyện rất vui.

Giá mỗi cuốn ..... 1$20

Có trữ bán tại Imprimerie de l'Union, 15 Rue Lucien-Hesnard, — Saïgon.

Société Industrielle d'Exportation en Extrême-Orient

S. I. N. D. E. X.

95, Rue Catinat. — SAIGON

Mới tới !

Hai chiếc ca-nốt chạy máy hơi. Một chiếc được 6 thước rưỡi, chạy bằng máy hiệu BALLOT, sức mạnh từ 8 đến 10 má-lực. Chạy được lối 21 ngàn thước. Và một chiếc 12 thước rưỡi, chạy bằng máy hiệu de DION, sức mạnh từ 25 đến 30 má-lực. Chạy được cũng lối 21 ngàn thước.

Ca-nốt nầy bán có đủ đồ phụ-tùng và cả thảy đều mới đẹp.

Vậy trong liệt-vị ai muốn cần-dùng xin hãy vui lòng đến nơi hàng :

S. I. N. D. E. X.

95, Rue Catinat. — SAIGON

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gây cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí-lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thôn môn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lân thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mẫng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn-bà mất máu, có huyết bạch, có chứng, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội. đa thật đỏ sang, tinh thần trán kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins Cholon.

SÁCH

« Thời-Sự Cẩm-Nang »

IN RỒI

Thường mỗi năm bổn hiệu đều có xuất bản một cuốn « Thời-Sự Cẩm-Nang ». Trong đây có in đủ các tỉ, các sở, tân họ viên quan nhà-nước và các lời nghi cần kíp che hương-chức làng dùng mà làm việc quan. Lại có vài quyển tiểu-thuyết rất hay để hiến chư quí vị xem chơi giết muôn trong lúc rỗi việc.

Cuốn năm nay 1926 (Bính-Dần) đã xuất bản rồi. Vậy quí vị muốn mua xin gởi thơ và mandat cho :

M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
16. — *Rue Lucien Hesnard Saïgon*

Giá bán mỗi cuốn là ..... 0$60
Bưu thêm tiền gửi 0 20

Nếu mà chư-tôn mệt mỏi hay là làm việc nhiều công là yếu đuối thì hãy nhớ uống PILULES PINK, bằng không thì ngày sau chư-tôn có ăn năn.

Vì thứ PILULES PINK là thứ bổ huyết và bổ gân cốt, làm cho mình ăn ngon lại đã thêu hồn. Nó lại là một thứ thuốc thân hiệu trị các bịnh nanh ra hết kém huyết và yếu gân.

Trong các y-dược phòng đều có bán.

THỐC MỚI, BÀI UỐNG VÀO LỖ MIỆNG, HIỆU

SIGMARGYL

THỨ THUỐC CHÍCH TRỊ

BÌNH TIÊM LA

LÀM RA VIÊN

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 5, Place du Théâtre-Français, PARIS

Vitase

PROTÉGE L'INTESTIN

GUERIT L'ENTÉRITE

Thuốc VITASE

Bổ dưỡng tạng phủ.
Chuyên trị bịnh đau ruột.
Đau cho đau ruột các nơi cũng trị được.
Triệu trừ những bịnh sanh ra vì ăn nhầm mốn độc.
Uống hết một hộp thì đã lành bịnh, chẳng hề tái lại mà lại ít tốn tiền.

Hãy mua thuốc VITASE nơi chỗ chánh trung cái Dược-phòng

Thương đường Dược-phòng
L. SOLIRÈNE
5 ngương đường bát Tăng,
Saïgon